

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

המבקשת:

מדינת ישראל
על-ידי פרקליטות המדינה - מחלקת סייבר
עו"ד יעלה הראל, עו"ד יוני חדד ועו"ד שירי רום

נגד

המשיב:

ארז בן יורם שמואלי, ת.ז. 300554383
על-ידי באי כוחו עו"ד איתן פינקלשטיין ועו"ד מני
קרימלובסקי

החלטה

1

2

מבוא – כתב האישום:

- 3 קודם לפירוט כתב האישום והואיל וזה נסב על מטבעות וירטואליים (ובשמותיהם
4 האחרים- מטבעות דיגיטליים או קריפטוגרפיים). ראוי להקדים ולציין כי מטבעות
5 וירטואליים הם נכסים דיגיטליים המשמשים כאמצעי חליפין לתשלום ולמסחר מקוון.
6 המסחר במטבע דיגיטלי מבוסס על טכנולוגיה של התקשרות ישירה בין הצדדים לעסקה
7 המנוהלת ברשת תקשורת מסוג עמית לעמית (Peer to Peer). (להסבר מקיף על טיבם של
8 המטבעות הוירטואליים בכלל והמטבע מסוג ביטקוין בפרט ראו פסק דין אשר ניתן על ידי
9 ביום 17/3/19 בת"א (מחוזי ת"א) 14643-04-18 ישראלמינרס בע"מ נ' בנק אגוד הרצליה
10 סניף אזור תעשייה).
- 11 כבר בשלב זה יובהר כי המטבעות הוירטואליים מכונים "מטבע" ואולם, לצרכי דיון זה
12 ומבלי לקבוע מסמרות - מדובר בכינוי שהוא לשם הנוחות בלבד. בהקשר זה אציין, במאמר
13 מוסגר, כי לכאורה מבחינה חוקית אין הגדרה במסגרתה נכללים מטבעות וירטואליים
14 כמטבע. כך, בחוק מטבע השקל החדש, תשמ"ה-1985 נקבע כי המטבע של ישראל יהיה
15 שקל חדש ובחוק בנק ישראל תשי"ע-2010, מוגדר "מטבע" – "כאמור בסעיף 1 לחוק מטבע
16 השקל החדש, התשמ"ה-1985"; ו"מטבע חוץ" – "כ"שטרי כסף או מעות שהם הילך חוקי
17 במדינת חוץ ואינם הילך חוקי בישראל". בהתאמה לאמור, במדיניות רשויות המס (כפי
18 שבאה לידי ביטוי בהחלטת מיסוי 0209/18 "מיסוי שוק ההון- אופן רישום תקבולים
19 המתקבלים באסימונים מבוזרים") ההתייחסות למטבעות וירטואליים היא כאל נכס
20 פיננסי. עמדת רשות המיסים התקבלה לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי במחוז מרכז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 בע"מ (מחוזי מרכז) 11503-05-16 נועם קופל נ' פקיד שומה (19/5/19) – במסגרתו נקבע על
 2 ידי בית המשפט כי ליחידות הדיגיטליות שהן רשומות מחשב אין היבט מוחשי פיזי כלשהו
 3 ולכן אין הן עונות אחר הגדרת מטבע או מטבע חוץ. משכך נקבע כי כל זמן שלא תתוקן
 4 הגדרת "מטבע" או "מטבע חוץ", באופן שהגדרת כסף לא תכלול ביטוי של מטבע או כמות
 5 מטבעות- קרי כבעל ביטוי פיזי, לא ניתן יהיה לראות במטבעות הוירטואליים כ"מטבע"
 6 לצורך חוק בנק ישראל ולצורך דיני המס. נוסף על כך נקבע – באשר לביטקוין – כי הואיל
 7 והוא לא נקבע כהילך חוקי באיזה ממדינות העולם, הרי שאף מטעם חלופי זה לא ניתן
 8 לראות בו מטבע. לאור האמור, נקבע כי מדובר בנכס פיננסי ובהתאמה לכך, באותו עניין
 9 נקבע כי יש למסות את הרווחים בגין מכירתו במס בגין רווחי הון.

10
11 משהאמור הובהר אפנה לבקשה לפני.

12
13 2. נגד המשיב בבקשה לפני- מר ארו שמואלי (להלן: "המשיב"), הוגש ביום 12/6/19 כתב
 14 אישום במסגרתו מיוחסות לנאשם עבירות כדלקמן:
 15 א. מרמה, ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס במסגרת ארגון פשיעה – עבירה לפי
 16 סעיף 220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "פקודת מס
 17 הכנסה") (להלן: "עבירת העלמת המס").
 18 ב. הלבנת הון – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000 (להלן:
 19 "חוק איסור הלבנת הון") יחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג - 2003
 20 (להלן: "עבירת הלבנת הון").

21
22 3. ביתר פירוט - על פי עובדות כתב האישום, בכל הנוגע לעבירת העלמת המס, בין השנים
 23 2018-2019, ניהל המשיב עסק למסחר במטבעות וירטואליים ולשם כך רכש מטבעות
 24 וירטואליים. לצורך הקנייה והמכירה של המטבעות הוירטואליים עבור העסק, החזיק
 25 המשיב והשתמש בין היתר בארנק מסוג לדגיר (שהוא ארנק חומרתי (פיזי) אשר אינו חשוף
 26 לרשת האינטרנט ורק בעת חיבורו למחשב, החתימה הדיגיטלית והכתובת הציבורית שלו
 27 יוצאות לרשת על מנת לאפשר את העסקאות) אשר נתפס בחזקתו. לטענת המבקשת,
 28 המשיב נקט בעורמה ותחבולה במזיד, בכוונה להשתמט ממס, בכך שהסתיר מרשויות המס
 29 את כל פעילות העסק, את רכישה המטבעות הוירטואליים לצורך העסק ואת מכירתו של
 30 ביטקוין במסגרת העסק, לא ניהל ספרי חשבונות ורשימות כדין על הכנסותיו הנובעות
 31 מעיסוקו בסחר במטבע ביטקוין, לא הגיש במועד דו"חות לפקיד השומה ביחס להכנסותיו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 מעיסוקו זה. בנסיבות אלו, לטענת המבקשת, עבר המשיב עבירה של מרמה, ערמה
 2 ותחבולה, בכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.
 3 לטענת המבקשת, ההכנסה אשר הפיק המשיב ממכירת הביטקוין בשנים 2018 ו- 2019,
 4 עומדת על סך של 2,696,525 ש"ח.
 5
- 6 אשר לעבירות הלבנת החון – לפי עובדות כתב האישום - בשנת 2017, הוקמה פלטפורמת
 7 טלגראס, אשר מסוף שנת 2017 ועד ליום 12/3/19 – פעילות המעורבים בה נעשתה בתבנית
 8 היררכית במתכונת של ארגון פשיעה. פלטפורמת "טלגראס" במתכונתה כאמור שימשה
 9 לשם הפצה תיווך וסחר בסמים מסוכנים וכן, לייעוץ, הכוונה והדרכה בנושאים שונים
 10 הקשורים לתחום הסמים. הפלטפורמה הוקמה על גבי פלטפורמת טלגרם המשמשת
 11 להעברת הודעות בין משתמשים, תוך שימוש במכשירי טלפון ניידים של המשתמשים,
 12 במחשביהם ובאינטרנט והכל בהתקשרות שהיא אנונימית ומוצפנת בין משתמשיה. ארגון
 13 הטלגראס, קיבל לידיו כספים מסוחרי סמים, ששילמו עבור תיווך לסחר בסמים באמצעות
 14 הטלגראס. כספים אלו היוו "רכוש אסור" כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.
 15 בין האחראים על איסוף הכספים והעברתם למנהלי ועובדי ארגון טלגראס היה איש
 16 הכספים רן בוגנים (להלן: "בוגנים"). לטענת המבקשת, על מנת להסוות את מקור הכספים
 17 וביצוע תשלומים למנהלים או גורמים שונים בארגון, ניהל בוגנים, בין היתר, מנגנון
 18 להעברת התשלום למנהלי ועובדי הארגון, באמצעות העברה של ביטקוין לארנק וירטואלי
 19 ששימש את המנהל או העובד בארגון.
 20 לצורך כך, רכש בוגנים מאת המשיב, ביטקוין, באמצעות הכסף שקיבל מסוחרי הסמים
 21 וזאת, בסך כולל של כ- 900,000 ש"ח, החל ממאי 2018 ועד ליום 11/3/19. לטענת
 22 המבקשת המשיב ובוגנים התכתבו ביניהם בנוגע להמרת הכסף משקלים חדשים לביטקוין
 23 באמצעות שימוש ייעודי בטלגרם ותוך שימוש בשמות בדויים: המשיב – "אלירן
 24 רוקנשטיין" ובוגנים- בשם "לינדה" או באייקון של תפוחים ללא כיתוב לצידו. כאשר מנהל
 25 או עובד בארגון ביקש לקבל את שכרו בביטקוין, הוא היה מעביר את פרטי ארנק הביטקוין
 26 שלו לבוגנים, זה היה פונה למשיב, מעביר למשיב סכום כסף במזומן במסירה אישית וכנגד
 27 סכום זה היה המשיב מעביר ביטקוין מתוך ארנק הלבדג'ר ששימש אותו לצרכי העסק,
 28 לארנק הווירטואלי שאת פרטיו היה בוגנים מעביר לו.
 29 לטענת המבקשת בדרכים אלו ביצע המשיב פעולות ברכוש בשווי של כ- 900,000 ש"ח
 30 בiodעו שמדובר ב"רכוש אסור" ושהפעולות נעשות במטרה להסתיר ולהסוות את בעלי
 31 הזכויות בו את מיקומו ואת תנועותיו ומשכך, הוא עבר עבירה של הלבנת הון לפי סעיף 3(א)
 32 לחוק איסור הלבנת הון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

5. ריכוז האמור מלמד כי לטענת המבקשת עבר המשיב עבירה של העלמת מס, עת העלים
 2 הכנסותיו ממכירות הביטקוין בסך של 2,696,525 ש"ח ואילו עבר עבירה של הלבנת הון
 3 בגין מכירת ביטקוין לצרכי ארגון טלגראס ועל מנת להסוות את מקורם כ"רכוש אסור" של
 4 הכספים אשר שימשו לרכישת הביטקוין בסך של 900,000 ש"ח. כבר בשלב זה ראוי להבהיר
 5 את שאין עליו עוררין - קיימת כפילות בין הסכומים האמורים, הואיל ובתוך ההכנסות
 6 המיוחסות למשיב במסגרת העבירה של העלמת המס, נכלל גם סך 900,000 ש"ח אשר הוא
 7 לכאורה התמורה שקיבל המשיב בגין מכירת הביטקוין לבוגנים לשם הלבנת כספי
 8 טלגראס. קרי ולשם הדיוק- המבקשת מייחסת למשיב העלמת הכנסה והלבנת מס בהקשר
 9 לפעילות ארגון הטלגראס בסך של 900,000 ש"ח והעלמת הכנסה נוסף על כך בסכום של
 10 1,796,525 ש"ח קרי כ - 1.8 מיליון ש"ח.

11

12

הבקשה לסעדים זמניים ברכוש וטענות המבקשת;

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום, פנתה מדינת ישראל (היא המבקשת) בבקשה לסעדים
 14 זמניים ברכוש לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, יחד עם סעיף 36(א) לפקודת הסמים
 15 המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") וסעיף 34
 16 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחילופי) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן:
 17 "הפסד"פ").

18

19

7. ראיות לכאורה -

20 במסגרת הבקשה פירטה המבקשת את האישום המיוחס למשיב ואת הראיות לכאורה
 21 להוכחת העבירות המיוחסות לו.
 22 כהערה מקדימה (אשר יש בה בכדי לצמצם את היריעה באופן משמעותי) אציין כי במסגרת
 23 בקשתה, פירטה המבקשת הן את הראיות לכאורה הנוגעות לעבירת העלמת המס והן את
 24 הראיות לכאורה הנוגעות לעבירת הלבנת ההון. אלא, שבמהלך הדיון הודתה המבקשת כי
 25 בהתאם לדין לא קיימת עילת חילוט המושתתת רק על עבירת העלמת מס (בניגוד למקרה
 26 בו מדובר בעבירת מס המשולבת עם הלבנת הון). בהתאמה לאמור, הודתה המבקשת כי
 27 אין לה עילת תפיסה המבוססת על עבירת העלמת המס שאינה קשורה לרכישות עבור ארגון
 28 טלגראס ולעבירת הלבנת ההון, קרי לעבירה הקשורה בהעלמת הכנסות בסך של 1.8 מיליון
 29 ש"ח- וזאת, הואיל ולטענתה, מחד - התמורה בגין המטבעות הווירטואליים אשר נמכרו
 30 מתוך ארנק הלבדג'ר, לא הושבה לארנק ואילו מאידך, כאמור אין עילת תפיסה ב"שווי"
 31 בגין עבירת העלמת המס. בנסיבות אלו, בשים לב לכך שהדיון לפני נסב על סעד התפיסה
 32 הזמני ובהינתן שהמבקשת מודה כי עילות התפיסה שלה אינן מבוססות על עבירת העלמת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 המס – הרי שאינני נדרשת לפרט, כמו גם להכריע, בשאלת קיומן של ראיות לכאורה
2 בעבירת העלמת המס.
3 בהתאמה לאמור, הרי שבמסגרת הדיון אתמקד – בכל הנוגע לראיות לכאורה – בטענותיהם
4 של הצדדים הנוגעות להיעדר ראיות לכאורה באשר לעבירת הלבנת ההון .

5
6 משהאמור הובהר, להלן הראיות לכאורה להן טוענת המבקשת במסגרת עבירת הלבנת
7 ההון:
8

9 א. עדות בוגנים - לטענת המבקשת, בוגנים, אשר שימש כאיש הכספים ב"טלגראס" אישר
10 בחקירתו מיום 19.3.19 את מעורבותו בארגון, ומסר כי במסגרת תפקידו רכש ביטקוין
11 מכספי הארגון אשר נאספו מסוחרים סמים בסך כולל של כמיליון ₪. לדברי בוגנים, היה
12 זה המשיב שפנה אליו, בעקבות חיפושיו אחר אדם שימכור לו ביטקוין והם נפגשו
13 בראש"צ יחד עם שותף נוסף שלא זכר את שמו. בוגנים מוסיף, כי החל מאותו מפגש,
14 העביר המשיב ביטקוין בסכומים שונים, תחילה נמוכים ובהמשך בסדר גודל של
15 עשרות אלפי ₪ למנהלי ארגון "טלגראס", הכל בהתאם להוראותיו והנחיותיו של
16 בוגנים וכנגד תשלום במזומן. לגרסת בוגנים, המשיב אינו קשור לארגון "טלגראס" ולא
17 ידע על עיסוקו.

18
19 בחקירתו מיום 20.3.19 מסר בוגנים כי בסך הכול רכש מהמשיב ביטקוין בסך של כ-
20 900,000 ₪, כי התרשם שהמשיב הוא בעליו של הביטקוין, וכי למיטב ידיעתו זו הייתה
21 דרכו של המשיב לממש את מטבעות הביטקוין שהחזיק ברשותו, אותם קיבל מאדם
22 הודי שהיה חייב לו כספים רבים. עוד מסר, כי נהג להתכתב עם המשיב באפליקציית
23 טלגרם, כאשר המשיב השתמש בכינוי "אלירן רוקנשטיין" בעוד הוא עצמו השתמש
24 בכינוי "לינדה" ובציוור של תפוחים.

25
26 עוד יצוין, כי בחקירתו של בוגנים מיום 24.3.19 הוא ציין כי הוא מסר למשיב סך של
27 900,000 ₪ במזומן, וכי טענתו של המשיב כי קיבל עמלה רק בשל היותו מתווך, אינה
28 אמת.

29
30 ב. שיחות שנקלטו בין המשיב לבוגנים ולאחרים - במסגרת האזנת סתר נקלטו שיחות בין
31 המשיב לאחרים בין החודשים דצמבר 2018 עד מרץ 2019. בחלק מהשיחות, נשמע
32 המשיב משוחח עם בוגנים על שער הביטקוין, על רכישת ביטקוין ועניינים נוספים, וכן,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 משוחח עם אחרים בקשר לעסקים, פתיחת חברות בחו"ל ורישומן על שם אדם בשם
2 "אלין", סחר בביטקוין ואיך להתחמק ממשלום מסים, כשלעתים הוא מבקש כי יעברו
3 לשוחח ב"סקיפ". באחת השיחות אומר המשיב שצריך למצוא ארנקים שאפשר לקנות
4 דרכם ביטקוין והם רגולטיביים ולהחליף אתר, כי אם ימשיך להשתמש באותו אתר,
5 בסוף יגיעו אליו.
6
7 מהשיחות האמורות עם בוגנים, עולה כי המשיב נפגש עם בוגנים במספר הזדמנויות,
8 הרבה מהן בשעות הלילה, וזאת על מנת לקבל ממנו כספים. באחת השיחות מסר
9 המשיב, לאחר פגישה עם בוגנים, כי הוא "חוזר מתבלדר". כמו כן, ביום 3.1.19, לאחר
10 פגישתם, אומר המשיב לאישה עמה הוא משוחח (ככל הנראה אשתו) כי היא לא אמורה
11 לשלוח לו הודעות בהן היא מבקשת שיעדכן אם הכול בסדר, בזמן שהוא יושב עם
12 בוגנים, והיא משיבה לו: "טוב לא יודעת כי אתה עושה כאילו. אני מתארת לעצמי כל
13 מיני סצינות כאלה בראש של דברים גרועים. ואז אני כזה נלחצת. אתה אומר אם
14 עושים לך משהו, זמן תגובה מהיר וזה... כאילו לא יודעת. לא משנה. הכול בסדר? זהו
15 יצאת".
16
17 המבקשת מציינת, כי בשיחה מיום 17.12.18 מבקש בוגנים מהמשיב להחליף את ארנק
18 הלאגיר ממנו מועבר לו הביטקוין וזאת מבלי לפרט את הסיבה לבקשתו, ולאחר מכן
19 חוזר בו מבקשה זו. וכן, בשיחה נוספת בין השניים מיום 30.1.19 (5862) מביע המשיב
20 חשש לבצע העברה בסכום גדול.
21
22 כמו כן, בהתכתבות בין השניים מיום 26.4.18 כותב המשיב לבוגנים, לאחר שהאחרון
23 רוצה להעביר לו כסף בהעברה בנקאית: "רק מזומן נשששמה לא רוצה לשלם מס
24 הכנסה חח". וכן בהתכתבות מיום 27.3.18 כותב המשיב לבוגנים: "... רק שתכיר שאני
25 מוכר במזומן אין לי כח לבנקים ומס הכנסה על הראש חח".
26
27 וכן, בהתכתבות מיום 27.4.19, כותב המשיב לאחר: "אפשר בשתיים על חצי הכמות
28 אני אבוא לבד וזהו חח חבר שלי מעפן בד"כ אני נפגש בבתי קפה על סכומים קטנים זה
29 לא יהיה בעייתי לעשות את זה בלובי של מלון? יש שם בטח מצלמות וכל זה כלומר
30 שלא יהיה ספיקות מקום ציבורי זה טוב אבל אתם בטוחים שאתם רוצים לובי של
31 מלון?"
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 ג. ניתוח התנועות בלדגיר - ממנו עולה כי החל מיום 6.8.18 בוצעו בארנק 135
2 טרנסאקציות של מכירה וקנייה של ביטקוין, כשהאחרונה מיום 11.3.19. חלק גדול
3 מהטרנסאקציות מקושרות למנהלים בארגון "טלגראס". כמו כן, נמצאה התאמה בין
4 העברות הביטקוין בלדגיר לבין הוראותיו של בוגנים למשיב בנוגע להעברת ביטקוין -
5 סכום ושער. עוד עולה מהניתוח כי המשיב מעביר ביטקוין לקונים נוספים, עמם
6 התכתב בוואטסאפ, בעוד שעם בוגנים התכתב בטלגרם בלבד.
7
- 8 ד. גרסת המשיב במשטרה - צויין, כי המשיב נחקר במשטרה לא פחות מ-11 פעמים
9 במהלך חודש ימים, כאשר גרסתו של המשיב במשטרה רצופת סתירות, ומשתנה
10 ומתפתחת בהתאם לראיות שמוצגות בפניו. תחילה, טען המשיב כי הוא עובד כשכיר
11 בחברה העוסקת בלידים, והכחיש מכל וכל כי הוא מקיים עסק למסחר בביטקוין. עוד
12 טען, כי הוא אינו מבין כלל בביטקוין. בהמשך טען, כי שימש כ"מתווך" בלבד בין
13 בוגנים לבין תושב רומניה בשם אלן וסילי (להלן: "אלין") - לקוח של חברת "נג.
14 פתרונות תוכנה ומדיה" (להלן: "חברת נג."). בה הוא מועסק כשכיר - שרכש עבור
15 בוגנים ביטקוין, ובמסגרת זו העביר המשיב לאלין, במסירה אישית ברומניה, מזומן
16 בסך של 10,000 יורו, לכל היותר, סכום המהווה את העמלה בעד רכישת הביטקוין
17 אותה קיבל מבוגנים. לגרסת המשיב, הוא נהג לקבל מבוגנים כספים במזומן, להמיר
18 אותם ליורו בציינג' ברמת גן, ובשתי הזדמנויות נסע לרומניה, שם מסר את הכספים
19 לאלין, בעוד הוא עצמו כלל לא קיבל תמורה עבור שירות זה. לטענתו, כלל לא היה
20 מודע לכך שמדובר ברכישה עבור ארגון "טלגראס" או בהלבנת הון. עוד טען המשיב
21 בחקירתו, כי ארנק הלדגיר שנתפס בחזקתו אינו שלו ואינו בשימוש, כי אם שייך
22 לאלין, שמסר לו את הארנק ברומניה לפני כשנה או שנתיים, למקרה שיהיה מעוניין
23 להשתמש בו. עוד ציין המשיב בחקירתו, כי אין לו כל גישה לארנק הלדגיר, אלא לאלין
24 בלבד. בעניין זה, המבקשת מציינת, כי בניגוד לטענתו האמורה, בהתכתבות בינו לבין
25 בוגנים מיום 30.9.18, כתב המשיב כי אינו יכול לבצע באותו הרגע את ההעברה
26 שהתבקש לבצע על ידי בוגנים, שכן נסע להוריו לרגל החג ושכח את הלדגיר בבית ואף
27 ציין כי אם יש דחיפות לבצע את ההעברה, ייסע לביתו לקחת את הלדגיר.
28
- 29 עוד טוענת המבקשת, כי במהלך חקירותיו, שינה המשיב שוב ושוב את גרסתו, כאשר
30 לעתים טען כי הוא מתווך בין בוגנים לאלין אשר רוכש עבורו את הביטקוין, ולעתים
31 טען כי אלין הוא המתווך בעסקאות הביטקוין ואינו מבצע את ההעברות בפועל, ומקבל
32 עמלה בסך 5%.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
2 כמו כן, המבקשת מציינת כי בחקירתו, גרס המשיב, כי חשבון מיסטר טנגו (אשר פלטי
3 התנועות בו נתפסו בדירתו) שייך למעשה לאלין וכי הוא הדפיס את דפי החשבון
4 לבקשתו של אלין. כמו כן, טען המשיב, כי ייתכן שיש קשר בין מיסטר טנגו לביטקוין,
5 אך אם יש כזה, הוא לא ידוע לו ישירות. ברם, כיום טוען המשיב בתצהירו, כי חשבון
6 מיסטר טנגו שימש למעשה את לקוחות חברת מורגן להעברת כספים מחשבון זה, דרך
7 פלטפורמת המסחר המקוונת BTC-Exchange אל ארנק הלבדג'ר, וכי הוא ביצע את כלל
8 העסקאות בארנק תמורת עמלה בלבד.
9
10 עוד מוסיפה המבקשת, כי תחילה שיקר המשיב בחקירתו כאשר טען שאינו יודע מה
11 כינויו בטלגרם ומה הכינוי בו השתמש רן בוגנים בהתכתבויות עמו, ומאוחר יותר,
12 משהוצגו בפניו התכתובות האמורות, טען תחילה כי הכינוי לא אומר כלום, ולבסוף
13 אישרו. בהמשך חקירתו, אישר המשיב כי הוא אינו נוהג להשתמש באפליקציית טלגרם
14 ובכינויים פיקטיביים, למעט ההודעות שהחליף עם רן בוגנים, תוך שימוש בטלפון נייד
15 שאינו הטלפון האישי שלו, אלא נייד שנועד ל"צרכי עבודה" בלבד.
16 המבקשת טוענת, כי מהאמור לעיל, ניתן להתרשם כי המשיב מרבה לשנות את
17 גרסאותיו, בהתאם לחומר ולנתונים שהוצגו בפניו במהלך החקירה. המשיב אף הסתיר
18 בחקירותיו הראשונות את השימוש בטלגרם, את הקשר עם רן בוגנים, וכן את
19 המטבעות הווירטואליים שבארנק והקשר שלו אליהם וזאת עד אשר הוטחו בו הראיות
20 שנמצאו בעניין זה. לטענת המבקשת, התנהלותו זו, מהווה ראיה לכך שהתכוון
21 להסתיר פעילותו זאת.
22
23 ה. חקירת אלין וסילי ברומניה – לטענת המבקשת, חקירת אלין וסילי יש בה בכדי לשלול
24 את גרסאותיו של המשיב ולחזק הראיות כנגדו. כך המבקשת מפנה לכך שאלין מסר כי
25 בינו לבין המשיב היו בעבר עסקים, ומאז ועד היום המשיב תומך בו כלכלית – שוכר
26 עבורו דירה ברומניה, משלם את שכר הדירה והוצאות נוספות, ואף מימן עבורו כמתנה
27 טיול עם בת זוגו לפראג בעלות של 5,000 יורו, וכי בתמורה מבקש ממנו המשיב לעתים
28 לבצע עבורו פעולות שונות. לגרסת אלין, הוא והמשיב רכשו מטבע וירטואלי מסוג
29 ביטקוין, ופתחו כל אחד ארנק אחד, אלא, ששני הארנקים היו בשליטתו וחזקתו של
30 המשיב, ולאלין עצמו אין גישה לארנקי הביטקוין שנמצאים אצל המשיב. לדברי אלין,
31 הפעם היחידה בה ביקש ממנו המשיב לבצע עבורו עסקת מכירה של ביטקוין הייתה
32 עם אדם שהכיר בטלגרם והעביר לו 150,000-300,000 ₪ במזומן. לטענת אלין, הוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 כלל אינו מכיר את רן בוגנים, מעולם לא שמע שם זה, לא סחר עמו בביטקוין ולא קיבל
2 ממנו כספים.
3 יודגש, כי אף לגרסת בוגנים, הוא כלל אינו מכיר אדם בשם אלן וסילי.
4 עוד מציינת המבקשת, כי במסגרת האזנת הסתר נקלטו שיחות בין המשיב לאחרים
5 בהן הם משוחחים על אלן, ובין היתר על דרישות אלן לקבל כסף מהמשיב, שם טוען
6 המשיב שאלן "חצוף" ובשיחה אחרת מכנה אותו "סמרטוט".
7 לדידה של המבקשת, אלן שלל טענות המשיב ולפיהן הוא הבעלים של הביטקוין
8 ולטענתה, עדותו שוללת טענת המשיב ולפיה אלן הוא הבעלים של חברת מורגן ואילו
9 המשיב רק עובד להלכה ולמעשה בעבורו, בתמורה לעמלות מהפרשי שערי מטבעות
10 וירטואליים. לטענת המבקשת בהקשר זה מלמד חומר הראיות על כך שהמשיב הוא
11 בעל השליטה האמיתי בחברת מורגן וכי אלן אינו אלא "איש קש" בו עשה המשיב
12 שימוש מטעמו.
13

14 8. לטענת המבקשת הראיות לכאורה כפי שהוצגו לעיל יש בהן בכדי לתמוך בעבירת הלבנת
15 ההון המיוחסת למשיב וזאת, בהינתן שעולה מהן שהמשיב ידע כי הכספים אשר משמשים
16 את בוגנים לצורך רכישת הביטקוין הם בגדר רכוש אסור. בהקשר זה מדגישה המבקשת
17 שמתוך הראיות עולה כי, לכל הפחות, היה המשיב מודע לכך שמתקיימת "עבירת מקורי"
18 של העלמת הכנסה בכספים אשר התקבלו בידו מאת בוגנים ומשכך, ידע שהוא מבצע עבירה
19 של הלבנת הון ברכוש האסור. עוד טוענת המבקשת כי הראיות מלמדות על כך שבוגנים
20 העביר למשיב סך של 900,000 ש"ח במזומן, אשר כאמור לטענתה המשיב ידע שמקורו
21 ברכוש אסור וכיוון שכך, לטענתה המרת הכספים המזומנים לביטקוין יש בה משום קיום
22 יסודותיה של עבירת הלבנת ההון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, אשר "שוויה"
23 900,000 ש"ח.
24

25 הרכוש התפוס: 9.

26 עוד פירוטה המבקשת כי ביום 12/3/19, נתפס בביתו של המשיב בהתאם לצו חיפוש לפי
27 סעיפים 23 ו- 23א' לפסד"פ, רכוש כדלקמן:
28 (1) מזומן בסך של 19,800 ש"ח אשר נתפס בביתו של המשיב בעת מעצרו.
29 (2) סך 1,331,801 ש"ח שנתפסו בחשבון הבנק של המשיב שמספרו 255823 בבנק אוצר
30 החייל סעיף 365 – אציין כי עוד קודם להגשת הבקשה שוחרר סך 100,000 ש"ח מתוך
31 סכום זה. עוד הסכימו הצדדים והסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה ביום 16/7/19, על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 שחרור סך 312,800 ש"ח מתוך התפיסה בתיק זה. כיוון שכך, ועובר לדיון בבקשה לפני
2 עומדת יתרת החשבון התפוסה על סך של כ- 900,000 ש"ח.
- 3 (3) ארנק לדג"ר – אשר נתפס בביתו של המשיב ובו 288.53 מטבעות דיגיטליים מסוג
4 ביטקוין (BTC) אשר שוויים ביום שבו הועברו לארנק המשטרתי (27/3/19) עמד על
5 1,162,090 דולר ארה"ב וכן, 211,800 מטבעות דיגיטליים מסוג ריפל (XRP) אשר
6 שוויים ביום שבו הועברו לארנק המשטרתי (8/4/19) עמד על 76,750 דולר ארה"ב.
7 הצדדים אינם חלוקים על כך שעובר לדיון אשר התנהל בבקשה לפני, עמד שוויים הכולל
8 של המטבעות הדיגיטליים על סך של כ- 10 מיליון ש"ח.
9 (להלן: "הרכוש התפוס" או "הרכוש המיועד לחילוט").
10
- 11 **10. הסעדים:**
12 במסגרת כתב האישום ובהתאם לסעיף 21(ו) לחוק איסור הלבנת הון וסעיף 39(א) לפסד"פ,
13 הגישה המבקשת בקשה לחילוט הרכוש המיועד לחילוט ובמסגרת הבקשה לפני עתרה
14 לסעדים זמניים כדלקמן הנחוצים, לטענתה, על מנת למנוע את העלמת הרכוש, או עשיית
15 פעולות העלולות לסכל חילוטו בתום ההליך המשפטי וכן לשמירת ערכו:
16 (א) המשך החזקת הרכוש המיועד לחילוט בידי המבקשת עד למתן גזר דין סופי בעניינו של
17 המשיב.
18 (ב) הפקדת הכספים שנתפסו בחשבון קרנות החילוט שמנהלת יחידת החילוט באפוטרופוס
19 הכללי והכונס הרשמי לשמירת ערכם עד להכרעה בו בתום ההליכים.
20 (ג) ליתן הוראות הנוגעות לניהול המטבעות הווירטואליים ובכללן, הואיל וקיימת
21 תנודתיות רבה של מטבעות אלו, להתיר ליחידת החילוט למכור את המטבעות
22 הווירטואליים.
23
- 24 **11. עילות החילוט:**
25 אשר לעילות החילוט, טענה המבקשת כי בנסיבות לפנינו שלוש הן עילות החילוט הדרות
26 בכפיפה אחת:
27 (א) עילה אחת- התחומה בשווי של 900,000 ש"ח - והיא עילת חילוט מכוח חוק הלבנת הון
28 קרי עילת חילוט הקשורה לאישום השני הנסב על הלבנת ההון במסגרת ארגון
29 הטלגראס.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 (ב) עילה שניה- מניעת המשך ביצוע עבירה של שימוש בערמה, מרמה ותחבולה בכוונה
2 להתחמק ממס, בנוגע לכל שווי המטבעות הווירטואליים שנתפסו בארנק הלבדג'ר.
3 בהקשר זה, טוענת המבקשת כי הראיות כפי שנאספו על ידה, מלמדות- מעל לכל ספק
4 סביר ולמצער קיים יסוד סביר להניח כנדרש בשלב זה – כי המשיב הוא הבעלים של
5 המטבעות הווירטואליים אשר נתפסו בארנק הלבדג'ר וזאת, הגם שהמשיב ניסה
6 להסתיר את דבר בעלותו במטבעות אלו על ידי שימוש בחברות ובאיש קש. על אף
7 האמור הרי שהמשיב בזמן חקירתו טען כי המטבעות אינם בבעלותו ושהוא מחזיק
8 בהם כדין עבור אחרים, במסגרת עבודתו בחברת נ.ג., אשר חברת Morgen FX (לעיל
9 ולהלן: "חברת מורגן"), היא לקוחה שלה והמטבעות הם בבעלות לקוחותיה. המבקשת
10 טוענת לעניין זה, כי בהינתן שהמשיב טוען שאין הוא הבעלים של המטבעות, ויתרה
11 מכך, משהמטבעות בארנק הלבדג'ר הם רכוש שמיועד למטרות עסק של מסחר
12 במטבעות וירטואליים, שעצם קיומו הועלם מידיעת רשויות המס - הרי שניתן להניח
13 במידת ודאות גבוהה ביותר, שגם כאשר ימכור המשיב מטבעות אלו - נאמן לשיטתו
14 ולפיה אין המטבעות בבעלותו - לא יצהיר כדין על דבר המכירה ועל הכנסותיו ממכירה
15 זו וימשיך להעלים את עסקו זה מרשויות המס. לטענת המבקשת, היסוד הסביר להניח
16 כי המשיב ימשיך ויעלים הכנסותיו נובע גם מכך, שהמשיב לא דיווח דיווח אמיתי
17 לרואה החשבון על מכירת המטבעות, לא ניהל כלל כספים כנדרש בחוק ופדה הכנסות
18 ממכירת המטבעות בכסף מזומן שלא אותר. בנסיבות אלו, טוענת המבקשת כי
19 בהצהרתו של המשיב ולפיה המטבעות אינם שלו, טמונה למעשה גם הצהרה ולפיה יש
20 בכוונתו לעבור עבירה של העלמת מס שכן כאמור, ברי כי לא ידווח על מכירת המטבעות
21 לכשימכרו. לטענתה בנסיבות אלו, הרי שהמשיב מצהיר שבכוונתו לעבור עבירה של
22 העלמת הכנסה ומשכך, לטענתה, קמה לה עילה לתפיסת המטבעות בהן תתבצע עבירה
23 עתידית זו, בהתאם להוראות לפסד"פ. בתמיכה לטענותיה מפנה המבקשת להוראות
24 סעיף 32 לפסד"פ המקיים עילת תפיסה מקום בו קיים יסוד סביר להניח כי בחפץ
25 עומדים לעבור עבירה ולהוראת סעיף 39 המקיים עילת חילוט של כל חפץ שנתפס לפי
26 סעיף 32 לפסד"פ. עוד מפנה המבקשת לפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 6686/99
27 עובדיה נ' מדינת ישראל (22/5/00) (להלן: "עניין עובדיה"), במסגרתו נקבע – לטענת
28 המבקשת – כי מקום בו חפצים (באותו עניין מכוונות הימורים) מעלים חשש כי ישמשו
29 לדבר עבירה, הרי שמוצדקת תפיסתם ואף המשך החזקתם ומשכך, לטענתה יש בו
30 בכדי להכיר בעילת תפיסה של רכוש שעתיד על פי הראיות לשמש לביצוע עבירות
31 עתידיות. לטענת המבקשת קל וחומר הוא כשמדובר בתפיסה של רכוש העשוי לשמש
32 להמשך ביצוע של עבירות שכבר נעברו ושביגין הוגש כתב אישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1

2 (ג) עילה שלישית- תפיסת כל המטבעות הווירטואליים שנתפסו בארנק הלבנתי בגין
3 העובדה שהם שימשו כאמצעי להסתרת כספים הקשורים לעבירות הסמים בסך של
4 900,000 ש"ח שאותם הלבין המשיב עבור בוגנים מארגון טלגראס. בהקשר זה טוענת
5 המבקשת כי מהרגע שבו סיכם המשיב עם בוגנים כי בוגנים יעביר למשיב כספים
6 ובתמורה המשיב יעביר מטבעות ביטקוין לאחרים, הרי שהמשיב ייעד את כל
7 המטבעות שבארנק הלבנתי כאמצעי לביצוע פעילות הלבנת ההון בסך של 900,000 ש"ח
8 שכן כלל המטבעות שימשו ככסות לגיטימית לכאורה עבור המשיב לפעילות של הלבנת
9 הון, דהיינו כאמצעי לביצוע העבירה של הלבנת ההון.

10

11 עוד הוסיפה המבקשת וטענה, במסגרת הדיון בבקשה כמו גם בהשלמת הטיעון מטעמה -
12 מספר טענות מקדמיות. כך וראשית טענה המבקשת כי למשיב אין זכות עמידה בבקשה
13 לפני וזאת, הואיל והוא טוען שהמטבעות הווירטואליים אינם שלו. משכך, נטען כי המשיב
14 מנוע לטעון בכל הנוגע לעילות תפיסתם של המטבעות הווירטואליים. בתמיכה לטענתה זו,
15 מפנה המבקשת לקביעת בית המשפט העליון בע"פ 83911/8 פלוני נ' מדינת ישראל (3/3/19)
16 שם, בית המשפט העליון קבע כי לעורר אין זכות עמידה משטען שכלי רכב אשר נתפסו
17 במהלך חקירה בעבירות סמים אינם שלו. עוד הפנתה המבקשת לעניין זה לצ"א (מחוזי י-
18 ס) 71503-01-18 מ"י נ' בן מיכאל (5/9/19). זאת ועוד, לטענת המבקשת פועל יוצא נוסף
19 מטענתו של המשיב ולפיה אין הוא הבעלים של המטבעות הווירטואליים, הוא שגם ככל
20 שיקבע שאין עילת חילוט, אין להשיבם לידו. בהקשר זה מפנה המבקשת לפסיקת בית
21 המשפט העליון בעניין גנה (בש"פ 4118/14 גנה נ' מ"י (13/11/14)), כמבססת טענתה זו.

22

23 עוד טענה המבקשת כי ב"כ המשיב אינו מוסמך לייצג את חברת מורגן וזאת, הואיל וייפוי
24 הכוח אשר הוצג על ידו לא נערך כדין וכן, משום שוסיילי אליו, הרשום כבעלי חברה זו, נכלל
25 ברשימת עדי התביעה. בדומה מוסיפה המבקשת וטוענת כי מסמכים אשר הוצגו והוצגו
26 כתצהירים של לקוחות חברת מורגן, אשר המשיב טוען כי הם הבעלים במטבעות
27 הווירטואליים- אינם תצהירים בהתאם לדין ומשכך, אין לייחס להם משקל כלשהו בהליך
28 זה. זאת ועוד, המבקשת טוענת כי ממילא קיימת לה זכות לחקור במסגרת ההליך לפני
29 מצהירים אלו - שהם למעשה טוענים לזכות במטבעות הדיגיטליים לפני. בהקשר זה
30 מוסיפה המבקשת ומפנה לכך שהואיל וב"כ המשיב הודיע במסגרת הליך השימוע כי
31 הלקוחות ישמשו כעדי הגנה, הרי שהיא לא פנתה אליהם ומשכך, לא הייתה לה כל אפשרות
32 לבחון את גרסתם ומשכך לטענתה יש לאפשר לה לעשות כן בהליך כאן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

טענות המשיב בקצירת האומר;

- 1
- 2 טענותיו של המשיב הינן בשני ראשים – האחד- המתייחס להעדר ראיות לכאורה וזאת, הן
- 3 בעבירה של הלבנת החון והן בעבירה של העלמת המס. השני- מתייחס לכך שאין כל עילת
- 4 תפיסה לרכוש כפי שנתפס- קרי למטבעות הווירטואליים ולכסף בחשבון הבנק.
- 5 כפי שהקדמתי וציינתי בסעיף 7 לעיל להחלטתי זו, אינני נדרשת לקביעה האם קיימות
- 6 ראיות לכאורה בעבירת העלמת המס, הואיל והמבקשת הודתה כי אין לה עילת תפיסה
- 7 מכוח עבירה זו (אלא באופן עקיף כמבססת חשד סביר לביצוע עבירות עתידיות) ומשכך,
- 8 אינני מוצאת לפרט טענותיו של המשיב הנוגעות להעדר ראיות לכאורה בעבירת העלמת
- 9 המס.
- 10 יחד עם זאת, לשם שלמות היריעה והבנת הטיעון באופן מלא, אציין כי ב"קליפת האגוז"
- 11 טוען המשיב כי המטבעות הווירטואליים אשר נתפסו בארנק ה"לדגיר" הם של לקוחות חברת
- 12 מורגן; כי הוא עובד של חברת נ.ג. הפועלת בעבור חברת מורגן; וכי הוא ביצע פעולות של
- 13 רכישה ומכירת מטבעות וירטואליים, ושכרו הוא נגזרת באחוזים מהפרשי השער בין
- 14 פעולות המכירה והרכישה וההיפך- קרי אחוזים מתוך הרווחים אשר צמחו ללקוחות כפועל
- 15 יוצא מהפרשי השער במסחר. בתמיכה לטענותיו אלו, צירף המשיב מסמכים המעידים על
- 16 כך שכספים הועברו על ידי הלקוחות לחשבון "מיסטר טנגו"- שהוא חשבון של חברה
- 17 העוסקת בהמרת מטבעות וירטואליים ומשם, הועברו מטבעות וירטואליים לארנק ה"לדגיר"
- 18 אשר נתפס בידו. בכלל זה צירף המשיב תצהירים מאת הלקוחות, מסמכים מחברת מסטר
- 19 טנגו ואישורים על ביצוע העברות כספיות למיסטר טנגו. עוד הפנה המשיב לפעולות אשר
- 20 בוצעו בארנק ה"לדגיר", כמו גם לתכתובות וההקלטות אשר קיימים בחומר הראיות,
- 21 המעידים לטענתו על כך שהיו פעולות של סחר במטבעות הווירטואליים ולא רק הוצאה של
- 22 מטבעות וירטואליים מתוך הארנק לשם מכירתם והעלמת ההכנסה מהמכירה. בהתבסס
- 23 על האמור טוען המשיב ראשית כי הוא לא הבעלים של המטבעות הווירטואליים, כי לאור
- 24 פעילותו ממילא לא חלה עליו החובה לדווח על כל מחזורי העסקאות של המכירה והרכישה,
- 25 אלא שהוא פועל כמוסד פיננסי ומשכך עליו לדווח (ובהתאמה לשלם מס) רק על חלקו
- 26 בהפרשי השער או למצער רק על הפרשי השער. כך או כך, לטענת המשיב ממילא העלמת
- 27 המס המיוחסת לו אינה עולה כדי הסכום המינימאלי להעמדה לדין.
- 28
- 29 בכל הנוגע לעבירת הלבנת החון –
- 30 פותח המשיב וטוען כי לא קיימות ראיות לכאורה בנוגע לעבירת הלבנת החון –
- 31 כך וראשית, לטענת המשיב, רן בוגנים רימה אותו כאשר הציג את עצמו כמתווך עסקאות
- 32 ביטקוין והמשיב לא העלה בדעתו כי הכספים שמועברים אליו תמורת רכישת הביטקוין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 קשורים לעבירה כלשהי. המשיב מפנה, בתמיכה לטענתו זו, להתכתבויות הרבות בינו לבין
 2 רן בוגנים המצויות בחומר החקירה, מהן עולה לדידו, כי בוגנים הציגו עצמו בפניו כמתווך
 3 עסקאות ביטקוין, אשר מרוויח בין 500-1000 ₪ לעסקת תיווך כאמור. עוד עולה משיחות
 4 אלה, כי בוגנים והמשיב שוחחו ביניהם על הקמת עסק לעגלות בארה"ב. בהקשר זה מפנה
 5 המשיב לכך שאף מספר הטלפון של בוגנים אף היה שמור בטלפון שלו כ"רן בוגנים עגלות
 6 ארה"ב". המשיב טוען כי התעניינותו של בוגנים בעסק של עגלות בארה"ב, עלתה בקנה
 7 אחד עם הצגתו למשיב כ"מתווך" בעסקאות ביטקוין, אשר הרווח שהוא מקבל לכיסו הוא
 8 רק עמלת התיווך, בניגוד לאדם בעל עיסוק קבוע אשר מכניס לכיסו כספים רבים מארגון
 9 ה"טלגראס".
- 10 זאת ועוד, המשיב מפנה להודעתו של בוגנים בחקירתו, בה הוא מעיד בעצמו כי הוא שיקר
 11 למשיב ואמר לו שהוא מתווך עסקאות ביטקוין, וכי אף לאחר שהמשיב שאל על מקור
 12 הכספים, הוסיף ושיקר לו כי הוא קונה לאחרים ולוקח על כך עמלה. עוד הוסיף בוגנים
 13 בחקירתו, מפורשות כי המשיב לא ידע על מקור הכספים ואינו קשור לארגון ה"טלגראס"
 14 בשום צורה. כן, מפנה המשיב לתגובתו של בוגנים, כאשר ראה את המשיב ביום הראשון
 15 של המעצרים באולם בית המשפט וציין כי הוא "לא מאמין שהבאתם את הלמך הזה, הוא
 16 באמת לא קשור לכלום". לטענת המשיב, יש ליתן משקל משמעותי לדברי בוגנים
 17 ה"מנקים" אותו וזאת, בשים לב לכך שבמסגרת חקירתו הוא הפליל רבים מחבריו לארגון
 18 ואולם, בכל הנוגע למשיב הוא טען באופן עקבי כי אינו קשור לדבר ולא ידע דבר.
- 19
- 20 15. אשר לטענת המבקשת, כי למשיב הייתה מודעות לכך שבוגנים עוסק בפלילים, ולכל
 21 הפחות, הוא "עצם את עיניו" לאפשרות זאת, טוען המשיב, כי דין הטענה להידחות וזאת
 22 בשני מישורים:
- 23 ראשית- במישור הנורמטיבי – הואיל ולטענת המשיב, לא מתקיימים בעניינו שני התנאים
 24 להתקיימות מודעות מסוג "עצימת עיניים" המופיעים בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, קרי
 25 - קיומו של חשד של הנאשם כי אכן הנסיבות מתקיימות והימנעות מבירור החשד. זאת
 26 ועוד, המשיב גורס, כי ככלל, הועלתה במסגרת הפסיקה השאלה האם ניתן לטעון לביצוע
 27 של עבירת מטרה ב"עצימת עיניים" ונקבע שגם ככל שניתן לטעון כך הרי שנדרש רף ראייתי
 28 של חשד מוגבר ומיוחד מאוד, העולה כדי צפיות ברמת הסתברות גבוהה כי החשד האמור
 29 יתממש.
- 30 שנית, במישור העובדתי – הואיל ולטענת המשיב, הראיות מוכיחות באופן ברור שהוא לא
 31 עצם עיניו מלדעת. בהקשר זה טוען המשיב כי לו היה חושד שבוגנים עוסק בפלילים, הרי
 32 שהיה מוחק את ההתכתבויות ביניהם בטלגרם. נוסף על כך, מפנה המשיב לכך שהרבה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 מההתכתבויות בין המשיב לבוגנים עוסקות בשערים אותם יסגור בוגנים עם לקוחותיו, וכן
2 בכך שעל בוגנים לוודא גביה מלקוחותיו, על מנת שלא יגלגל את הפסדי הגביה על המשיב.
3 לטענת המשיב, התכתבויות אלו מלמדות באופן ברור שהמשיב האמין שבוגנים מתווד
4 בעסקאות ביטקוין מול לקוחות, ובוודאי שלא חשד כי הוא חלק מארגון פשיעה כלשהו.
5
- 6 לטענת המשיב ראייה נוספת לכך שלא חשד ולא ידע דבר על מעורבותו של בוגנים בארגון .16
7 טלגראס ניתן למצוא בתקווה כפי שהובעה על ידו במסגרת חקירתו שבוגנים יספר את כל
8 הידוע לו ובכך יביא לשחרורו. בהקשר זה מפנה המשיב לכך שבמהלך החקירה, ביצעה
9 המשטרה תרגיל דיבוב למשיב, במסגרתו ניסה המדובר לעורר חשש במשיב כי רן "יפתח"
10 עליו ויספר לחוקרים את האמת. אלא, שהמשיב מפנה לכך שלאורך הדרך, הוא חזר ושנה
11 כי הוא מקווה שאמנם כך יקרה, כי בוגנים יספר לחוקריו את האמת – שהוא קרי המשיב
12 – לא ידע דבר. נוסף על כך, המשיב מפנה לכך שבמהלך חקירותיו, הוא חזר וביקש לעבור
13 בדיקת פוליגרף על מנת להוכיח כי לא ידע דבר על כך שמקור הכספים שהעביר לו בוגנים
14 מ"לקוחותיו" מקורם בעבירה כלשהי. בדומה ביקש המשיב גם שבוגנים יעבור בדיקת
15 פוליגרף על מנת שיוכח שהמשיב לא ידע דבר על מקור הכספים שהועברו אליו. ביחס לשתי
16 ראיות אלה, טוען המשיב, כי אמנם פוליגרף אינו ראיה במשפט פלילי, אך עצם נכונותו של
17 להיבדק בפוליגרף, או שבוגנים ייבדק בפוליגרף, מלמדת על כך שהוא האמין שייצא דובר
18 אמת.
19
- 20 המשיב מוסיף וטוען כי אל מול הראיות הישירות עליהן הצביע כמלמדות על כך שלא ידע .17
21 שמקור הכספים שהועברו אליו הוא בעבירה פלילית, נשענת המבקשת על ראיות נסיבתיות
22 בלבד, אשר אין בהן בכדי להרים הנטל המוטל על המבקשת בשלב זה. בהקשר זה מפנה
23 המשיב לטענות המבקשת ולפיה יש ללמוד על דבר ידיעתו מכך שהמשיב עשה שימוש
24 בארנק לדגיר (להלן: "הארנק"), שמחליף באופן אוטומטי כתובות, מהעובדה שהעסקאות
25 נעשו במזומן, וכן מהעובדה כי המשיב ובוגנים התכתבו דרך מערכת הטלגרם. אלא שלטענת
26 המשיב, אין בראיות אלו בכדי להוות ראיות לכאורה כנטען על ידי המבקשת.
27 כך וראשית, לטענת המשיב, ארנק הדגיר הוא ארנק נפוץ ביותר ואופן הפעולה שלו,
28 במסגרתו מוחלפות כתובות בכל התחברות (multi-address), אינו חריג אלא שזה אופן
29 הפעולה הטיפוסי של ארנקי ביטקוין, וכיום הוא אף אינו בחירה, אלא שמדובר בברירת
30 מחדל של ארנקי ביטקוין. זאת ועוד, בהתייחס לטענה בכתב האישום כי הארנק יוצר
31 כתובת פיקטיבית שונה בכל טרנסאקציה, טוען המשיב, כי הנקיטה במילים "כתובת
32 פיקטיבית" אינה ברורה וזאת, בהינתן שכל הכתובות המיוצרות על ידי הארנק הן כתובות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 חד פעמיות בעלות מעמד שווה. המשיב מבהיר, כי שימוש בכתובת ביטקוין בודדת משמעו
2 שכל מי שלומד את הכתובת של המשתמש הספציפי יכול לראות כל העברת ביטקוין
3 שבוצעה בארנק עד כה, כמו גם כל העברה עתידית שתתבצע. בשימוש כזה, קיימים חששות
4 ממשיים לפגיעה בפרטיות המשתמשים. מסיבה זו לטענתו, ארנקי ביטקוין רבים (ולמעשה
5 לטענתו, כל ארנקי הביטקוין המודרניים) עובדים כאמור במודל של multi-adress, שבו
6 עבור כל תשלום ביטקוין, מיוצרת כתובת חד פעמית חדשה. לתמיכה בטענתו זו מצרף
7 המשיב לעיקרי הטיעון מטעמו אף חוות דעת מומחה בעניין אשר ניתנה על ידי מר נדב איבגי
8 ביום 15.7.19 (להלן: "חוות הדעת"). נוסף על כך, גורס המשיב, כי לרשות משתמש ברשת
9 הביטקוין אשר היה מבקש להסתיר את פעילותו, עומדים אמצעים רבים עדיפים למטרה
10 זו, כגון ארנקים מערבליים, המנתקים את הקשר בין השולח למקבל הטורנסאקציה.

11
12 זאת ועוד, בכל הנוגע להפניית המבקשת לכך שהעסקאות נעשו תמיד במזומן כמבססת
13 ראיות לכאורה כנגדו, טוען המשיב כי אין בכך בכדי ללמד על דבר וזאת, בהינתן שעסקאות
14 מכירה וקניה של ביטקוין בין אנשים פרטיים מבוצעות כמעט תמיד במזומן. כך, לטענת
15 המשיב, הואיל והעברת ביטקוין היא צעד שבהגדרה אין כל דרך לבטלו, ואילו המחאה,
16 העברה בנקאית או חיוב בכרטיס אשראי הן פעולות הניתנות לביטול, הרי שבפורומים
17 רבים העוסקים בתחום המסחר בביטקוין, ישנה אזהרה לפיה מומלץ להימנע מביצוע
18 העברת ביטקוין תמורת כל אמצעי אחר שאיננו מזומן או העברת זה"ב (העברה מיוחדת
19 שאיננה ניתנת לביטול, אך לא ניתן לעשותה ללא פניה מיוחדת לבנק). המשיב מוסיף וטוען
20 כי סיבה נוספת בגללה מקובל לעשות עסקאות ביטקוין תמורת מזומן, היא שהבנקים
21 בישראל מסרבים לקבל כספים שמקורם בעסקאות במטבעות וירטואליים וכך גם
22 אפליקציות התשלומים שבבעלות הבנקים, כגון ביט, פפרפיי ופייבוקס.

23
24 אשר לטענת המבקשת, כי המשיב ובוגנים השתמשו בכינויים בעת התכתבותם בטלגרם
25 וזאת, לכאורה על מנת להסוות את פעילותם, טוען המשיב, כי אנשים העוסקים במסחר
26 בביטקוין באמצעות טלגרם בדרך כלל משתמשים בכינויים ולא בשמם האמיתי, וזאת
27 מסיבות של אבטחה, ולא מהסיבות להן טוענת המבקשת. בהקשר זה טוען המשיב כי
28 השימוש בכינויים בהתכתבות בטלגרם נעשית למניעת מצב בו עבריינים ייכנסו לטלגרם
29 ויפרצו לבתיים של מי שמזדהים כסותרי ביטקוין ועל כן סביר כי הם מחזיקים בביתם
30 סכומי מזומן משמעותיים. זאת ועוד, המשיב מפנה לכך שלטלגרם מספר מאפייני פרטיות
31 ופונקציות מתקדמות בהפעלה ידנית, כגון secret chat ואפשרות מחיקה אוטומטית של
32 הודעות, אשר לא עשה המשיב שימוש, מחדל המלמד על כך שלא הייתה לו כל כוונה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 לניסיון הסתרה כלשהו וכי אין ללמוד על רצון בהסתרה רק מעצם השימוש באפליקציה
2 עצמה או בכינויים כפי שנוהגים לעשות המשתמשים בה. עוד מציין המשיב, כי נהג
3 להשתמש בכינויו בטלגרם עוד הרבה בטרם התכתב לראשונה עם בוגנים, וכי מאז ומעולם
4 נהג להשתמש בכינויו זה בכל התכתבויותיו בטלגרם, וזאת ניתן להוכיח בקלות ברמה
5 הטכנית.
- 6
- 7 יתרה מכך, לטענת המשיב, הראיה המרכזית עליה מתבססת המבקשת לביסוס טענתה
8 בדבר ראיות לכאורה לאישום בהלבנת ההון, היא שיחה בינו לבין בוגנים, בה נשמע בוגנים
9 מבקש מהמשיב להחליף ארנק וכן השיחה שלאחריה, שבה בוגנים חוזר בו מבקשה זו.
10 במסגרת שיחות אלה, המשיב חוזר ושואל את בוגנים מה הסיבה שהוא מבקש ממנו
11 להחליף את הארנק, ובוגנים מסרב לומר לו מה הסיבה. המשיב גורס, כי הנחת המבקשת
12 כי מכך הבין המשיב שלקוחותיו של בוגנים הם עבריינים או לכל הפחות מעלימים מס,
13 משוללת כל יסוד הגיוני ועובדתי. כך, לטענת המשיב, בזמן אמת לא ייחס כל חשיבות
14 לבקשה להחלפת הארנק ולביטולה וזאת, הואיל ולדידו ככל שאמנם הלקוחות אשר רכשו
15 את הביטקוין הם עבריינים, הרי שלא הייתה צומחת עבורם כל תועלת בהחלפת הארנק של
16 מוכר הביטקוין. נוסף על כך לטענת המשיב, ממילא ניתן היה לסבור (וסברה זו עולה יותר
17 בקנה אחד עם כך שהתבקשה החלפת הארנק שלו) שהסיבה לבקשתו של בוגנים היא
18 שהפריע לבוגנים שלקוחותיו מקבלים את הביטקוין תמיד מאותה כתובת, מה שעלול
19 לגרום להם לחשוב שהוא מתווך גרוע, שיש לו רק ספק ביטקוין אחד ולכן הוא משיג
20 מחירים גרועים. עוד מציין המשיב, כי בפועל לא הוחלף הארנק ולכן אם ייטען שהבקשה
21 להחלפת הארנק הייתה אמורה להעלות מצד המשיב חשד כלשהו כי לקוחותיו של בוגנים
22 עוסקים בפעילות לא כשרה כלשהי, הרי שממילא, בהתאם לאותה לוגיקה, אמירה של
23 בוגנים כי אין צורך להחליף ארנק, אמורה לגרום למשיב להפסיק לחשוד, ולהניח כי מדובר
24 בפעילות כשרה. הסבר נוסף שמציע המשיב לבקשה להחלפת הארנק, היא שבקשתם של
25 לקוחותיו של בוגנים נבעה מרצונם לא להסתבך עם חוק צמצום השימוש במזומן.
- 26
- 27 זאת אף זאת, לגישת המשיב, יתר הראיות עליהן מסתמכת המבקשת הן "ראיות אווירה"
28 אינן ראיות ישירות ואף אינן בגדר ראיות נסיבתיות למודעותו של המשיב לכך שלקוחותיו
29 של בוגנים הם עבריינים או מעלימי מס. כך, במענה לטענת המבקשת כי הפגישות בין
30 המשיב לבוגנים נעשו בעיקר בשעות הלילה, טוען המשיב, כי הסיבה לכך היא שבשעות אלה
31 אין פקקים. במענה לטענת המבקשת, כי המשיב ציין לאחר פגישה עם בוגנים כי הוא "חוזר
32 מהבלדר", טוען המשיב, כי בלדר הוא שליח, מתווך, וכי אין בכך כל הוכחה לעניין פלילי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 כלשהו. ובמענה לטענת המבקשת כי מההתכתבויות בין המשיב לבוגנים עולה שהמשיב לא
2 רוצה לקבל מזומן ותולה זאת בכך שהוא לא רוצה בעיות עם הבנקים ועם מס הכנסה, טוען
3 המשיב, כי הוא רצה שהתשלום ייעשה במזומן בשל העובדה שהבנקים מסרבים לקבל
4 כספים מעסקאות מביטקוין. עוד טוען המשיב, כי באחת משיחותיו עם בוגנים אמנם העלה
5 שאלה אם כדאי להיפגש במקום עם מצלמות ואולם, זאת אך ורק מתוך רצונו בפרטיות,
6 ויתרה מכך, בסיכומו של דבר בפועל הם נפגשו בקניון, בו יש מצלמות. לגבי העובדה
7 שהמשיב חשש לבצע העברות בסכום גדול, כפי שעולה משיחותיו עם בוגנים, טוען המשיב,
8 כי עובדה זו מהווה ראייה לטובתו, ולא ההיפך, שכן לו היה יודע שמדובר בעסקאות
9 עברייניות, היה מעדיף להיפגש עם בוגנים פעם אחת ולבצע העברה גדולה ולא להראות עמו
10 פעמיים בשבוע. כמו כן, המשיב מפנה לכך שבאותה שיחה הוא הסביר לבוגנים, שהוא לא
11 רוצה לבצע עסקאות גדולות, הואיל ולאחר מכן הוא צריך לרכוש כמות גבוהה של ביטקוין
12 בבת אחת, והמוכר עלול להעלות לו את המחיר. עוד טוען המשיב - כנגד הסתמכותה של
13 המבקשת על שיחה בין המשיב לבין לשם אקריש, בה הם מדברים שיילכו לכלא - כי
14 השיחה צוטטה על ידי המבקשת באופן חלקי, הוצאה מהקשרה, וככלל, ניתן לראות כי
15 הדברים נאמרו בבדיחות הדעת בין חברים.
16
- 17 20. לבסוף, ביחס לטענת המבקשת, שהוצגה בהרחבה, ולפיה המשיב שינה את גרסתו
18 בחקירותיו - טוען המשיב, ראשית, כי בנושא מיסטר טנגו וארנק הלבדגיר הוא לא שינה את
19 גרסתו וטען מאז ומעולם כי הם שייכים ללקוחותיו. יחד עם זאת, המשיב טוען שלא יכול
20 להיות חולק על כך שהוא נלחץ בחקירתו עת הוטחו בו האשמות על מעורבות בארגון סחר
21 בסמים ומשכך, ניסה להרחיק את עצמו מהדברים כמה שיותר, וצמצם את חלקו לקבלת
22 5% מהכספים בלבד (תוך שהוא טוען שאת היתר כלל לא קיבל).
23
- 24 21. לאור האמור, המשיב טוען כי הראיות אשר הוצגו על ידי המבקשת, אין בהן בכדי להרים,
25 אפילו בשלב זה של הדיון, הנטל המוטל על המבקשת להבאת ראיות לכאורה לאישום
26 בחלבנת הון המיוחס לו.
27
- 28 22. זאת ועוד, לטענת המשיב גם ככל שישבור בית המשפט כי ניתן לבסס בדוחק עבירת חלבנת
29 הון על בסיס הראיות האמורות, הרי ששומה על בית המשפט להביא לידי ביטוי את
30 החולשות הראייתיות והקשיים המשפטיים הצפויים לתביעה ובהתאמה לאזן את הסכום
31 שייפתס בפועל אל מול מלוא פוטנציאל התפיסה העומד על 900,000 ש"ח. בהקשר זה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 מבקש המשיב שבית המשפט יביא לידי ביטוי את העובדה ש"בלעו של המשיב" אשר יש
2 להוציאו מידו, אינו עומד על מלוא מחזור התשלומים אלא רק על חלקו בהפרשי השער
3 העומד לכל היותר על כ – 20,000 ש"ח.

4
5 23. אשר לעילות התפיסה בנוגע למטבעות הווירטואליים –

6 טוען המשיב ראשית, כי אין למבקשת עילת תפיסה של המטבעות הווירטואליים בעילת
7 התפיסה השנייה אשר פורטה על ידה, קרי לשם מניעת עבירה עתידית של העלמת הכנסה
8 ומרמה. בהקשר זה פותח המשיב וטוען כי אין לקבל טענותיה של המבקשת ולפיהן, המשיב
9 הוא הבעלים של המטבעות הווירטואליים ולטענתו המטבעות הם של חברת מורגן והוא
10 מחזיקם בעבור לקוחותיה, כנתמך בתצהירי הלקוחות אשר צורפו על ידו לתשובתו. טענתו
11 זו משתית המשיב ראשית על כך שכתב האישום כנגדו הוגש על העלמת מס בסך של 2.5
12 מיליון ש"ח. לעניין זה טוען המשיב כי ככל שהיה ממש בטענה ולפיה הבעלות במטבעות
13 הייתה שלו ולו אמנם היו למבקשת ראיות המעידות על רכישת המטבעות הווירטואליים
14 על ידו, הרי שהמבקשת הייתה מגישה כתב אישום על סך של למעלה מ 2.5 מיליון דולר-
15 קרי בשווי כל הסכום אשר נמצא בארנק הלבדג'ר.

16
17 24. אשר לעילת התפיסה השלישית – קרי שהמטבעות מהווים "אמצעי לביצוע עבירה" –

18 טוען המשיב שככל שהטענה מתייחסת לעבירה של אי רישום רכישת המטבעות, הרי
19 שראשית, כאמור המשיב אינו הבעלים של המטבעות. זאת ועוד, לטענתו אין לקבוע כי
20 המטבעות הם אמצעי לביצוע העבירה, אלא שלכל היותר הם רכוש לגיטימי שיתכן שלא
21 בוצע באשר אליו רישום כנדרש ברשות המיסים. לעניין זה מוסיף המשיב וטוען כי לכל
22 היותר ניתן לראות בארנק הלבדג'ר (בדומה למחסן בו מאוחסנת סחורה) – אמצעי לביצוע
23 העבירה ואולם, בוודאי שתכולת ארנק זה- קרי המטבעות -אינם אמצעי לביצוע. זאת ועוד,
24 המשיב טוען כי גם הארנק אינו אמצעי לביצוע עבירה אלא שהוא אמצעי גישה למטבעות
25 שנמכרו ומשכך, לכל היותר, בהמשלה למחסן, ניתן לראות בו כ"מפתח" של המחסן אשר
26 אינו מהווה אמצעי בפני עצמו. לטענת המשיב, בהינתן האמור, הרי שאין כל עילת תפיסה
27 של המטבעות. בתמיכה לטענתו זו, מפנה המשיב לע"פ 2963/13 מ"י נ' פלוני (10.2.14)
28 במסגרתו נקבע כי יש לשחרר רכב אף אם שימש להגעה למקום האונס.
29 נוסף על כך טוען המשיב כי ממילא לא מתקיימות במשיב יסודות העבירה פוטנציאלית של
30 רישום הוצאה של רכישת המטבעות הווירטואליים שכן, לטענתו הוא נחשב למוסד כספי
31 אשר הכנסותיו הן רק בשיעור העמלות של הפרשי השער ולכן, בהוצאות שאותן עליו לרשום
32 אין לכלול את הסכומים ששילם עבור רכישת המטבעות הווירטואליים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1
2 בכל הנוגע לטענה ולפיה קיימת עילת תפיסה הואיל והמטבעות הם רכוש שעתיד לשמש
3 כאמצעי לביצוע עבירה של העלמת הכנסות לכשימכרו המטבעות הווירטואליים - הרי
4 שלטענת המשיב, בדומה לטענותיו בהתייחס לטענה בדבר עבירת אי רישום, הרי שגם דין
5 הטענה הנוגעת לעילת תפיסה זו - להידחות על הסף הואיל והמטבעות אינם בבעלותו,
6 המטבעות אינם אמצעי לביצוע העבירה אלא הם רכוש לגיטימי שלכל היותר יכול שלא
7 יבוצע בהקשר אליו הרישום הנדרש ברשות המיסים וממילא המשיב הוא מוסד פיננסי
8 ומשכך, לא חלה עליו חובה לרישום את הכנסות הכספים שיכנסו בעתיד ממכירת
9 המטבעות הווירטואליים אלא רק את הכנסותיו הנוגעות לעמלות בגין הפרשי שער.
10
11 יתרה מכך, לטענת המשיב, גם ככל שקיימת סמכות תפיסה ראשונית לאמצעים לביצוען
12 של עבירות שטרם נעברו, בהתאם לסעיף 32 לפסד"פ, הרי ששלב התפיסה הראשונית נמשך
13 עד להגשת כתב האישום שאז - ככל שלא הוגש כתב האישום בגין העבירות העתידיות כגון
14 בגין עבירת ניסיון - הרי שדין החפץ להשתחרר אלא אם מדובר בחפץ שבמהותו הוא אסור
15 בהחזקה. בהקשר זה, מפנה המשיב להוראות סעיף 35 לפסד"פ הקובעות כי בתוך ששה
16 חודשים ממועד התפיסה לפי סעיף 32, ככל שלא ניתן צו על החפץ לפי סעיף 34, יוחזר החפץ
17 לאדם מידי נלקח וזאת, אלא אם יוארך המועד על ידי בית המשפט. עוד מפנה המשיב
18 להוראות סעיף 39 הקובעות כי בית המשפט, רשאי לצוות על חילוט חפץ שנתפס לפי סעיף
19 32 או שהגיע לידי המשטרה לפי סעיף 33, בסיום ההליך הפלילי, רק אם האדם הורשע
20 במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו - קרי, לטענתו אין כל סמכות, בהתאם לסעיף 39,
21 להורות על חילוט חפץ אשר רמת הכוונה לבצע בו מעשה עבירה עתידית אינה מגיעה לפחות
22 לרמת ניסיון ומשכך, בסיכומו של דבר לא הוגש כתב אישום הכולל עבירה בגינו. המשיב
23 טוען כי בנסיבות בהן לא התקיים האמור, הרי שחלה חובה לשחרר את החפץ וזאת, למעט
24 ככל שמדובר בחפץ אשר אסור להשתמש בו או להחזיקו והמחזיק לא הוכיח הצדק חוקי
25 להחזיקו - כגון סמים, אקדח ללא רישיון ובעבר גם מט"ח וזאת, בהתבסס על הוראת סעיף
26 31 לפסד"פ. לטענת המשיב, נסיבות סעיף 31 אינן מתקיימות בעניינו בהינתן שלא חל כל
27 איסור על החזקת המטבעות הווירטואליים ומשכך, יש לשחררם. המשיב מפנה בתמיכה
28 לטענותיו אלו לפסק הדין אשר ניתן על ידי בית המשפט העליון בעניין עובדיה הנזכר לעיל -
29 אשר נסב על תפיסת מכונות מזל שלא נטען כי נעברה בהם עבירה, אלא שתפיסתם
30 מלכתחילה הייתה בהתבסס על חשד סביר שיעברו בהם עבירה. בסופו של יום, לא הוגש
31 כתב אישום ותיק התקירה בגינו נתפסו התפוסים נסגר. באותו עניין נקבע כי הואיל
32 והחזקת התפוסים כשלעצמה אינה מהווה עבירה והרי שאין מקום ליתן צו המורה על
33 השמדת התפוסים ויש לקבוע כי על המשיבה להשיבם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
25. אשר לטענתה המקדמית של המבקשת ובהתאם לה אין למשיב זכות עמידה הואיל והוא
3 טוען שהמטבעות הווירטואליים אינם שלו – טוען המשיב כי הפסיקה עליה מבקשת
4 המבקשת להסתמך לעניין זה אינה רלוונטית וזאת, הואיל ובניגוד למקרים אשר הובאו על
5 ידי המבקשת, המשיב כאן אינו טוען שהמטבעות אינם שייכים לו ואינם צריכים להיות
6 בחזקתו, אלא שהוא טוען שהוא אינו בעלים של המטבעות ואולם, הוא מחזיק בהם כדין
7 כנציג חברת מורגן שמחזיקה בהם עבור לקוחותיה. זאת ועוד, המשיב שב ומפנה לכך,
8 שבניגוד למקרים אחרים, עצם החזקת המטבעות הווירטואליים אינה סיבה לחלטם או
9 להוציאם מידו וזאת, הואיל ואין מדובר ברכוש שעצם החזקתו אסורה. המשיב מוסיף
10 ומפנה, לעניין זה, להוראת סעיף 35 לפסד"פ אשר בהתאם לה ככל שלא הוגש כתב אישום
11 בתוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ, על המשטרה להשיב את החפץ 'לאדם אשר מידי
12 נלקח' – תוך שהוא מדגיש כי המחוקק אינו קובע כי יש להשיב את החפץ לבעליו, אלא רק
13 שיש להשיב את המצב לקדמותו וזאת, באופן התואם את טענתו ולפיה יש להשיב את
14 המטבעות לידי שכן, מידי נלקחו.
15
26. בשולי הדברים טוען המשיב כי המבקשת – בעצם הבקשה לתפיסת כל הרכוש כמו גם
16 בעמידה על המשך תפיסת הרכוש כולו - פועלת מתוך מניע זר הנובע מכך שמדידת אחוזי
17 האפקטיביות בתחום האכיפה הכלכלית קשורה לסכום התפוסים שנתפסו והאחוזים אשר
18 חולטו מתוכם. בהקשר זה טוען המשיב כי על בית המשפט להמליץ גם על הפסקת
19 הפרקטיקה הפסולה של עריכת סטטיסטיקות המודדות אחוזי אפקטיביות באופן זה אשר
20 יש בו בכדי לפגום בשיקול דעתם של השוטרים והפרקליטים המושפע ממניע זר של מדידת
21 האפקטיביות שלהם ולא רק ממניע של עשיית צדק טהור.
22
23
27. עוד טוען המשיב כי המדינה תפסה שלא כדין סכום נוסף של 300,000 ש"ח וזאת, הגם
24 שחזקה כי היא יודעת שלא קיימת עילת חילוט בשווי בכל הנוגע לעבירת העלמת מס ובשעה
25 שעבירת הלבנת ההון עומדת רק על סך של 900,000 ש"ח. לטענת המשיב, הגם פניותיו
26 בנושא לא ניתנה תשובה לשאלה מה עילת תפיסת סכום זה ובסיכומו של דבר, אמנם
27 הסכימה המדינה לשחרר סכום זה במסגרת ההליך הפלילי ואולם, זאת רק לאחר שהסכום
28 כולו עוקל במסגרת שומה לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה – קרי במסגרת ההליך
29 האזרחי. לטענת המשיב הנסיבות מלמדות על כך שתפיסה של סכום זה במסגרת ההליך
30 הפלילי נעשתה כ"גישור" (מלשון גשר) על מנת לאפשר בתקופת הביניים, עד לשחרורו
31 במסגרת זו, הטלת עיקול על הכספים במסגרת ההליך האזרחי אשר הוגש כנגד המשיב.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 לטענת המשיב התנהלותה של המבקשת מהווה שימוש לרעה בסעדים במסגרת ההליך
2 הפלילי ומשכך, לטענתו יש לחייב את המבקשת בהוצאות בשיעור משמעותי לטובת המשיב
3 כבר בשלב זה.

4

5 28. לאור כל האמור טוען המשיב כי יש לשחרר את כלל התפוסים וכן, לטענתו יש להורות על
6 תשלום כל הנזקים אשר נגרמו ויגרמו לו בעקבות התפיסה אשר אינה מוצדקת. למצער
7 טוען המשיב כי יש להורות על מתן פיצוי בגין הנזק אשר נגרם לו כפועל יוצא מתפיסת סך
8 300,000 ש"ח וזאת, לכל הפחות על ידי פסיקת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 11/3/19
9 ועד למועד שחרורו בפועל.

10

11

דיון והכרעה:

12 29. שניים הם המקורות הנורמטיביים, הרלוונטיים לענייננו, לתפיסה וחילוט רכושו של נאשם,
13 כמו גם להטלת סעדים זמניים על רכושו המיועד לחילוט של נאשם.
14 האחד מצוי בהוראות הפסד"פ הקובעות בסעיף 32 (א) כי:
15 "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים
16 לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד
17 ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

18

19

20 בסעיפים 34 ו- 35 כי:
21 "34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או
22 בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם
23 התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם
24 פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.
25 35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה,
26 לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34,
27 תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידי נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי
28 בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבעו."

29

30

31

ובסעיף 39 (א) כי:
"א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על
חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש
2 שהוטל על הנאשם."
3
- 4 המקור השני מצוי בחוק איסור הלבנת הון הקובע בסעיף 21 כי :
5 "21. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם
6 סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך
7 רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא –
8 (1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה
9 או שיועד לכך ;
10 (2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה,
11 או שיועד לכך."
12 יצויין כי היקפו של החילוט מכוח חוק איסור הלבנת הון רחב יותר, והוא מאפשר אף
13 תפיסה של רכוש בשווי העבירה, שאינו קשור בעבירה. החילוט של רכוש ב"שווי" אף
14 מרחיב את סמכות החילוט בחוק איסור הלבנת הון על פני מקבילתה בסעיף 36א לפקודת
15 הסמים המסוכנים, שם נדרשת זיקה בין הרכוש המחולט לבין ביצוע העבירות (רע"פ
16 4526/18 שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל (05.08.2018)).
17
- 18 בכל הנוגע למקור סמכותו של בית המשפט ליתן צווים זמניים על מנת לאפשר חילוט עתידי,
19 הרי ששני דברי החקיקה- קרי הפסד"פ וחוק איסור הלבנת הון, מחילים לעניין זה,
20 בשינויים המחויבים, את הוראות פקודת הסמים המסוכנים, הקובעות בסעיף 36א(א) כי
21 משהוגש כתב אישום רשאי בית המשפט: "...לתת צו זמני בדבר – מתן ערבויות מטעם
22 הנאשם, או אדם אחר המחזיק ברכוש, צוי מניעה, צוי עיקול או הוראות בדבר צעדים
23 אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט, לרבות הוראות לאפטרופוס הכללי או
24 לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש (להלן בסעיף זה – צו זמני);"
25
- 26 בבש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון (31.10.2007) (להלן: "עניין סיטבון"), סקר
27 בית המשפט העליון, את התכליות השונות אשר משרת החילוט כאמצעי ענישה:
28 "התכלית הראשונה היא תכלית הרתעתית. החילוט מונע מצב בו חוטא יוצא נשכר ממעשה
29 עבירתו ופוגע בתמריץ העיקרי שיש לעבריינין בביצוע העבירה - בכדאיות שבביצוע עבירה
30 המניבה רווח מהיר ונכבד, לעיתים רווח קל, כשלמולו סיכון שאינו נתפס כממשי ביותר.
31 הפגיעה בבסיס המימון של העבריינים בתחום זה מייעלת את המלחמה בעברות של הלבנת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 הון" (שם בעמודים 31-32 וההפניות המרוכזות שם ובכללן - ע"פ 4496/04 מחגינה נ' מדינת
2 ישראל (11.9.05); ע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל (10.11.05)).

3 התכלית השנייה עליה מצביע בית המשפט בעניין סיטבון היא בעלת אופי קנייני ובהתאם
4 לה מהות החילוט היא "הוצאת בלעו של גזלן מפיו", קרי התכלית אינה לפגוע בכיסו של
5 העבריין ואין היא עונשית, אלא שבבסיס החילוט - הוצאה מידו של הנאשם את הרכוש
6 שאינו שייך לו, אשר מוחזק על ידו שלא כדין שכן הושג בעבירה (שם בעמוד 32 וכן ע"פ
7 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998)). עוד על תכליתו זו של
8 מוסד החילוט ועל חשיבותה הציבורית של התכלית לשמה נועד, ניתן אף למצוא מתוך
9 השוואה, אשר עליה עמד בית המשפט העליון לא אחת, בין מוסד החילוט לבין מוסד הקנס
10 העונשי. כך, בע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385 (1998), נקבע על ידי
11 כב' השופט קדמי כי :

12 " ... מן ההיבט הציבורי יש חשיבות ראשונה במעלה להבחנה בין השניים : קנס - "מכה"
13 את העבריין בכיסו בשל הפרת הדין, בשיעור שקובע החוק והוא משתלם ממשאביו
14 הכספיים הלגיטימיים של הנידון ואילו חילוט - נוטל מן הנידון רכוש שהושג בעבירת סמים
15 ללא קשר לערכו ולשיעורו, כרכוש שאינו שייך לו אלא מוחזק על ידו שלא כדין. " (שם,
16 בעמוד 410 ; ראו גם - ע"פ 2333/07 שלמה תענך נ' מדינת ישראל (12.07.2010), בעמוד 138
17 (להלן : " פסק הדין בעניין תענך").

18

19 בעניין סיטבון, הוסיף בית המשפט וסיכם כי החילוט משרת אינטרס ציבורי מובהק ואולם,
20 ככל אינטרס אחר במשפט, אין מדובר באינטרס מוחלט אלא באינטרס יחסי ויש לאזנו אל
21 מול זכות הקניין. בכלל זה נקבע כי האינטרס הציבורי בבסיס החילוט עשוי לסגת מפני
22 אינטרס קנייני מוכח של צד שלישי בעל זכות ברכוש המיועד לחילוט. (שם.).

23

24 באשר לאפשרות ליתן סעד זמני ברכוש, כ"צופה פני חילוט" - נקבע כי מטרתה לשמר את .33
25 מצבת נכסיו של הנאשם ולמנוע הברחתם, באופן שאם יורשע בסופו של הליך וייתן צו
26 חילוט, ניתן יהא לבצע הצו (שם). וראו גם : בש"פ 3120/06 מדינת ישראל נ' פרץ (9.8.06).
27 כן מיועד הסעד הזמני למנוע מהעבריין המורשע להפיק תועלת מרכוש שהניבה לו העבירה.
28 קרי, מטרתו של הסעד הזמני היא לממש את תכליות החילוט. בשלב הסעד הזמני, בוחן
29 בית המשפט תחילה, האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות
30 לנאשמים וכן, לשווי העבירות בהלימה לשווי הרכוש אשר הסעד הזמני מתבקש באשר לו.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 נוסף על כך, בהינתן שבסעד הזמני יש בכדי לפגוע בקניינו של הנאשם אשר מוחזק בשלב
 2 זה כחף ובהתחשב באפשרות שבסופו של ההליך לא יינתן צו חילוט כאמור- הרי שגם ככל
 3 שמונחת בפני בית המשפט תשתית ראייתית לכאורית כאמור, הרי ששומה על בית המשפט,
 4 הדין בבקשה לסעדים זמניים, לעשות כן, בזהירות המתבקשת ותוך איזון בין האינטרס
 5 הציבורי העומד בבסיס החילוט, לבין הפגיעה בנאשם או בצדדים שלישיים כפועל יוצא
 6 ממתן הסעד הזמני. בהקשר לכך, הוסיף בית המשפט העליון וקבע כי:
 7 "לא בכדי נקבע בסעיף 136(א) כי הצו הזמני שבית המשפט רשאי לתת בעניין זה הוא למתן
 8 ערבויות, צווי מניעה, צווי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות
 9 של מימוש החילוט". לא בהכרח יש לנקוט בדרכים הנ"ל לפי סדרן, אולם בסדר הבאתן יש
 10 אינדיקציה למידתיות שאותה ראה המחוקק לנגד עיניו. הפגיעה ברכושו של אדם על-ידי
 11 נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכושו ובקניינו ולפיכך
 12 יש לנקוט בו רק כאמצעי אחרון ובהעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש
 13 לעשות בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על פי עיקרון המידתיות
 14 המקובל עלינו... (בשי"פ 7715/97 חגיג נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 14, 18 (1998). ראו גם:
 15 בשי"פ 3159/00 רבין נ' מדינת ישראל (30.5.00); בשי"פ 7023/03 אבוטבול נ' מדינת ישראל
 16 (17.8.03); רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג(3) 312, 323 - 324 (1999)).

17
 18 משהונחה התשתית הנורמטיבית, אפנה להלן לבחון את טענותיהם של הצדדים לפני.

19
 20

הטענות המקדמיות:

21 הזכות לחקור את המשיב והמצהירים מטעמו – 34.

22 הטענה המקדמית המרכזית אשר הועלתה על ידי המבקשת נסבה על זכותה לכאורה לחקור
 23 את המשיב וכן את מי שהמשיב טען כי הם לקוחות חברת מורגן ובעלי המטבעות
 24 הווירטואליים אשר הגישו תצהירים בתמיכה לטענותיו. בהקשר זה טענה המבקשת כי יש
 25 לה זכות לחקירה כאמור וזאת, הואיל ולהלכה ולמעשה מדובר בתצהירי מי שהם "טוענים
 26 לזכות". בתמיכה לטענתה זו הגישה המבקשת לבית המשפט מספר פסקי דין בהם שיקוף
 27 לזכות המאשימה לחקור טוענים לזכות במסגרת הליך המתנהל בעניינם. המשיב מנגד טען
 28 כי בשלב זה והואיל והדיון אינו בין המאשימה לבין טוענים לזכות אלא בין המאשימה לבין
 29 המשיב, הרי שהדיון וההכרעה מושתתים על ראיות לכאורה ובהתאמה אין זכות לחקור
 30 את המצהירים מטעמו. המשיב טען כי האמור חל ביתר שאת באשר לחקירתו וזאת,
 31 בהתבסס על טיבו של ההליך הפלילי, אשר במסגרתו אין למאשימה זכות מוקנית לחקור
 32 את הנאשם ויתרה מכך, לסגור תכופות דילמה האם להעיד את הנאשם אם לאו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1
2 .35 לאחר ששקלתי טענות הצדדים, הנני מוצאת לקבל עמדתו של המשיב לעניין זה.
3 כהערה מקדימה וטרם בחינת הטענות לגופן אציין כי, כאמור המבקשת טוענת כי הלקוחות
4 הם "טוענים לזכות". המינח "טוען לזכות", מקורו, בסעיף 22(ג) לחוק איסור הלבנת הון
5 המאפשר מימושו של צו החילוט מתוך רכוש של אדם אחר שהנדון מימן את רכישתו או
6 שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה. קרי, הטוען לזכות, הוא מי שקיימות לו זכויות ברכוש,
7 אשר נטען כי לנאשם זיקה אליו הנובעת ממימון רכישתו או העברתו ללא תמורה. עוד ניתנה
8 לאותו אדם אחר, במסגרת החוק, זכות לטיעון לפני בית המשפט, קודם לקביעתו בדבר
9 חילוט רכוש. אציין כי במסגרת הפסיקה הוכרה גם זכותו של הטוען לזכות למעמד גם
10 במסגרת הליך הביניים (ראו - פש"ר (ת"א) 2408/04 עו"ד אורי חורש נ' מדינת ישראל
11 (29.1.07); בשי"פ 6159/01 אבו עמר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3), 817, 827; עניין סיטבון
12 הנ"ל).
13 מכאן למקרה לפני בו ראשית ראוי להדגיש כי אמנם - במסגרת הטיעון מטעמו טען המשיב
14 כי אינו הבעלים של המטבעות הווירטואליים ואלו מצויים בבעלותם של אחרים - ואולם,
15 אין באמור בכדי לשנות את מהותו של הדיון - שהוא דיון המתנהל בין המאשימה לבין
16 הנאשם ולא בין המאשימה לבין טוענים לזכות. ההבדל מבחינת זיהויו של ההליך - ככזה
17 המתנהל אל מול הנאשם לעומת זה המתנהל אל מול טוענים לזכות - אינו סמנטי אלא
18 שמדובר בשני הליכים השונים מהותית זה מזה. בהקשר זה הרי שההבדל המהותי עליו
19 ניתן להצביע בין הליך הנוגע לטוענים לזכות לבין הליך המתנהל בין המאשימה לבין נאשם,
20 הוא שההליך הנוגע לטוענים לזכות הוא הליך חיצוני להליך הפלילי אשר אינו קשור להליך
21 הפלילי ויסודותיו - מלבד העובדה שהתפוסים אשר מבוקש לשחררם נתפסו במסגרת
22 ההליך הפלילי - כלל אינם קשורים להליך הפלילי. כך, במסגרת הליך של טוענים לזכות,
23 הטוענים לזכות טוענים כי יש להם זכויות ברכוש אשר נתפס במסגרת הליך פלילי. אשר
24 להליך זה הרי שלא בכדי נקבע כי יחולו עליו כללי המשפט האזרחי הואיל ועסקינן בשניים-
25 המדינה מחד והטוענים לזכות מאידך - האותוים בטלית וכל אחד מהם אומר שלי היא -
26 קרי מדובר בסכסוך אזרחי מובהק הנוגע לשאלת הבעלות בזכויות. ובהתאמה כאמור חלים
27 על הליך זה דינים אזרחיים התואמים את הטיעון כאמור. אלא, ששונים הם פני הדברים
28 מקום בו מתנהל ההליך הזמני אל מול הנאשם - אז, מרכז הדיון אינו בשאלת הבעלות
29 ברכוש (אשר יכול כי תעלה ואולם, לא כמוקד הדיון), אלא בקיומן של עילות תפיסה זמניות
30 המשרתות את החילוט אשר יתבצע בסיום ההליך - בכלל זה, על בית המשפט לברר, קיומן
31 של ראיות לכאורה לאישום המיוחס לנאשם, יסודות העבירה המיוחסים לו והאם תקום -
32 ככל שיוכחו יסודות אלו בסיום ההליך - עילת חילוט לרכוש. קרי, שאלות הקשורות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 בטבורן להליך הפלילי. הנני סבורה כי ההבדל בין טיבו של הליך הטוענים לזכות מזה אל
2 מול הליך הסעד הזמני בין הנאשם לבין המאשימה, יש בו בכדי להשליך גם על האופן בו
3 יתנהל ההליך. כך, בניגוד להליך הנוגע לטוענים לזכות, המושתת על תצהירים המוגשים על
4 ידי הטוענים לזכות וחקירות המתנהלות בשאלת זכויותיהם הלכאוריות ברכוש התפוס,
5 ההליך המתנהל בין הנאשם לבין המאשימה, מבוסס בעיקרו על ראיות לכאוריות כפי שהן
6 קיימות במסגרת ההליך הפלילי הקיים- קרי על חומר התקירה אשר משמש בסיס לכתב
7 האישום ועל טיעוניו של הנאשם- המבוססים אף הם על ראיות לכאורה מנגד. בהתאמה-
8 אינני סבורה כי בשלב זה יש למאשימה זכות מוקנית לחקור את הנאשם בדבר טענותיו ויש
9 לקבל ראיותיו הגולמיות, בדיוק כפי שמתקבלות ראיותיה הגולמיות של המאשימה והכל
10 מבלי שיחקרו עדיה ומבלי שיהא עליה להגיש הראיות כדין לבית המשפט.
11 תימוכין לאמור ניתן למצוא בקביעות בית המשפט העליון בעניין סיטבון, שם קבע בית
12 המשפט כי שלב הדיון בסעד הזמני המשרת את החילוט הוא השלב בו ניתן לדון בדיות
13 הראיות במישור הלכאורי בלבד. לעניין זה ציטט בית המשפט העליון בהסכמה את ההלכה
14 כפי שנקבע בבש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 143 – 144 כדלקמן:
15 "ראיה לכאורה" היא מטבעה ראיה גולמית. היא טרם עברה את כור ההיתוך של ההליך
16 הפלילי. אין כל אפשרות להכריע על פיה את אשמתו או חפותו של נאשם. מידות ההוכחה
17 הרגילות - בין זו (האזרחית) של עודף ראיות או נטיה של מאזן ההסתברות ובין זו
18 (הפלילית) של שכנוע מעבר לכל ספק סביר - אינן תופסות בה. "ראיה לכאורה", היא,
19 איפוא, ראיה אשר טמון בה פוטנציאל ראייתי, אשר יוצא מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום
20 ההליך השיפוטי. בעוד שראיה "רגילה" נבחנת בסיום ההליך השיפוטי, מתוך הסתכלות מן
21 ההווה אל העבר, הרי הראיה "לכאורה" נבחנת בתחילת ההליך השיפוטי או במהלכו, מתוך
22 הסתכלות מן ההווה אל העתיד. הערכתה מבוססת על הסיכוי הטמון בתיק העתיד
23 להפיכתה לראיה רגילה. מהותה של הראיה לכאורה היא, איפוא, בפוטנציאל ההוכחתי
24 הטמון בה. פוטנציאל זה יוצא מהכוח אל הפועל במהלך ההליך השיפוטי, לאחר חקירה
25 ראשית ונגדית, וקביעת אמינות ומשקלי"
26 והוסיף וקבע כי:
27 יפועל יוצא של העובדה שבשלב זה נבחן אך הפוטנציאל הגלום בראיה **בטרם עברה את**
28 **האש הצולבת של החקירה הנגדית** הינו כי שאלות של מהימנות ומשקל אין להן ככלל
29 משקל של ממש בשלב בחינתן של הראיות הלכאוריות, "פרט למקרים נדירים, שבהם חוסר
30 המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכואת" (וראו גם: בש"פ
31 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)), או שמדובר "בפירכות מהותיות
32 וגלויות לעין" (בש"פ 8620/05 היזמי נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 28.9.05). ראו גם: בש"פ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 10.4.05)). " [ההדגשה שלי ל.ב.]. (שם. בסעיף
2 25 לפסק הדין).
- 3 לאור האמור, טענת המבקשת ולפיה מוקנית לה זכות לחקור את המצהירים וכן את
4 המשיב, בשלב זה של הדין – נדחית.
- 5
- 6 36. אציין כי פועל יוצא נוסף מכך שמדובר בשלב של ראיות מקדמיות- כפי העולה מפורשות
7 מהאמור לעיל- הוא שאינני מוצאת להידרש לשאלה האם אמנם הגישו הלקוחות תצהירים
8 כדין אם לאו – שאלה אשר מקומה בהליך העיקרי ולא בשלב זה.
- 9
- 10 37. זכות עמידה למשיב –
- 11 עוד הוסיפה המבקשת וטענה, כי בהינתן שהמשיב טוען כי המטבעות הווירטואליים אינם
12 שלו, הרי שאין לו כל זכות עמידה בעניין הבקשה הנדונה והוא מנוע מלטעון בעניין. בתמיכה
13 לטענתה זו, מפנה המבקשת לקביעת בית המשפט העליון בע"פ 83911/8 פלוני נ' מדינת
14 ישראל (3/3/19) שם, קבע בית המשפט העליון כי לעורר אין זכות עמידה משטען שכלי רכב
15 אשר נתפסו במהלך חקירה בעבירות סמים אינם שלו וכן, לצ"א 18-01-71503-01 מ"י נ' בן
16 מיכאל (4/9/19) שם התנגד הנאשם לחילוט של נכס שנרשם בבעלות אחר ובית המשפט קבע
17 כי אין לו זכות עמידה באשר לנכס זה. הנני סבורה כי גם דין טענתה זו של המבקשת
18 להידחות וזאת, הואיל ועובדות הטיעון והמקרה לפני שונות באופן מהותי מהעובדות
19 בפסקי הדין אליהם הפנתה המבקשת. בכלל זה בפרט אפנה לכך שבניגוד לפסקי הדין
20 האמורים בהם טען המבקש שאין לו כל זכות להחזיק בנכסים (אשר מהם ביקש "לנער
21 חוצצו") במקרה לפני, המבקש אמנם טוען כי אינו הבעלים במטבעות הווירטואליים ואולם,
22 באותה נשימה הוא מוסיף וטוען כי יש לו זכות להחזיק בהם כדין בעבור לקוחות חברת
23 מורגן. כיוון שכך, הרי שהנני סבורה כי לא נשללת זכות העמידה של המבקש לטעון כי
24 המטבעות נתפסו מיזו שלא כדין.
- 25
- 26 38. המשיב אינו זכאי להשבת המטבעות לידו:
- 27 טענה דומה נוספת אשר העלתה המבקשת היא שהואיל והמבקש אינו הבעלים של
28 המטבעות הווירטואליים, הרי שגם ככל שיש להורות על שחרורם כתפוסים, אין להשיבם
29 לידי המשיב. בהקשר זה מפנה המבקשת לפסק הדין אשר ניתן על ידי בית המשפט העליון
30 בעניין גנה. טענתה זו של המבקשת אין בידי לקבל. כך וראשית, סעיף 35 לפסד"פ אשר
31 הובא לעיל, קובע כי: "אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום
32 שהגיע לידה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידינו נלקח - קרי לשון החוק
 2 מלמדת מפורשות על החובה להשיב את החפץ לידי מי שניטל ממנו בהבדל מבעליו. יתרה
 3 מכך, הנני סבורה כי, לעניין זה, לא תצמח למבקשת הישועה מפסק הדין בעניין גנה, אשר
 4 אינו רלוונטי לענייננו, בהינתן שבאותו עניין דובר על חפצים אשר היו חשודים כרכוש גנוב
 5 והמבקשות הודו בכך וכיוון שכך הקביעה ולפיה החפצים לא יושבו למבקשות לא התבססה
 6 באותו העניין על הוראות סעיף 35 לפסד"פ, אלא על הוראה ספציפית המצויה בסעיף 31
 7 לפסד"פ. אשר להוראת סעיף 31 בית המשפט העליון בעניין גנה קיבל את הפרשנות ולפיה
 8 המילים: "חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו" בסעיף 31, כוללות בחובן חפץ שלמחזיק
 9 בו אסור להשתמש בו או להחזיקו שכן הוא רכוש גנוב ולא רק חפץ שכל אדם אינו רשאי
 10 להחזיק בו כמו סמים מסוכנים (ראו סעיף ד' לפסק הדין). בענייננו – המטבעות אינם חפץ
 11 אשר אסור להחזקה על פי הדין – כגון סמים וכן אין הוא חפץ אשר המשיב אינו זכאי
 12 להחזיקו, שכן כאמור לטענת המשיב הוא מחזיק במטבעות כדין בעבור לקוחות חברת
 13 מורגן. כיוון שכך, לא רלוונטיות לענייננו הוראות סעיף 31 לפסד"פ כמו גם קביעות בית
 14 המשפט העליון בעניין גנה אשר נסבות על פרשנותו.
 15

39. ייצוג חברת מורגן –

17 עוד טענה המבקשת כי ב"כ המשיב אינו מוסמך לייצג את חברת מורגן וזאת, הואיל וייפוי
 18 הכוח אשר הוצג על ידו לא נערך כדין. זאת ועוד, נטען כי ב"כ המשיב אינו יכול לייצג את
 19 חברת מורגן הואיל ובעליה הרשום- אלן – הוא אחד מעדי התביעה. לטענות אלו אינני
 20 נדרשת הואיל וכפי שפורט לעיל, החלטתי זו אינה נסבה על חברת מורגן כטוענת לזכות,
 21 אלא על טענותיו של המשיב בלבד.
 22

23 40. ריכוז האמור מלמד על דחיית כלל טענותיה המקדמיות של המבקשת ומשכך, אפנה לבחון
 24 הטענות לגופן.
 25

תפיסה מכוח עבירת הלבנת הון ;

27 41. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת
 28 הון, הקובע:

29 "3(א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה – רכוש

30 אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו,

31 את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור

32 בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין –

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 (1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה ;
- 2 (2) רכוש ששימש לביצוע עבירה ;
- 3 (3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה ;
- 4 (4) רכוש שנעברה בו עבירה."
- 5 (הדגשה שלי – ל.ב.)
- 6
- 7 כפי שפורט לעיל, עיקר טענותיו של המשיב לעניין זה מתמקדות בהיעדר ראיות לכאורה
- 8 בתמיכה לעבירה זו.
- 9
- 10 42. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר עיון בעיקרי הטיעון של המבקשת, בעיקרי הטיעון
- 11 של המשיב ובחומר החקירה שהוגש לעיוני בשלב זה, מבלי לקבוע מסמרות ובכלל זה
- 12 בזהירות המתבקשת מכך שטרם נערך דיון הוכחות, נשמעו עדויות ונתקרו העדים, הגעתי
- 13 לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה אשר מקימות סיכוי סביר לכך שבסוף ההליך
- 14 הפלילי יורשע הנאשם בעבירה לפי חוק איסור הלבנת הון וכי בעקבות אותה הרשעה יהיה
- 15 ניתן להורות על חילוט רכושו.
- 16
- 17 43. כך וראשית, הצדדים אינם חלוקים על דבר קיומו של קשר בין המשיב לבין בוגנים,
- 18 במסגרתו התכתבו השניים באפליקציית הטלגרם והמשיב העביר לבוגנים ביטקוין תמורת
- 19 סכומי כסף במזומן בסך כולל העומד על 900,000 ₪. עוד לא חלק המשיב, בשלב זה של
- 20 הדיון, על טענת המבקשת כי מחד הביטקוין אשר העביר המשיב לבוגנים שימש להעברת
- 21 משכורות למנהלי ועובדי ארגון "טלגראס", וכי מאידך הכסף שהועבר למשיב היה כספו
- 22 של הארגון אשר נתקבל לידי מסותרי סמים ששילמו עבור תיווך לסחר בסמים. בהתאמה
- 23 אין חולק על נקודת המוצא ולפיה הכסף המזומן אשר הגיע לידיו של המשיב מהווה "רכוש
- 24 אסור" כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.
- 25
- 26 44. עיקרה של המחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע לקיום יסודותיה של עבירת הלבנת הון
- 27 בהתאם לסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון במשיב, נסבה על השאלה האם המשיב ידע
- 28 שהכספים שהועברו לידיו מבוגנים תמורת הביטקוין מהווים רכוש אסור – קרי האם הוא
- 29 ידע שמקור הכספים בעבירה (ולעניין זה מסכימים הצדדים כי עבירה אינה דווקא עבירת
- 30 סמים ודי גם בעבירת מס) אם לאו וכפועל יוצא מכך האם פעל במטרה להסתיר או להסוות
- 31 את מקורו של הרכוש האסור ופעילותו ברכוש האסור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
2 בהתאמה למחלוקת בין הצדדים להלן תבחנה הראיות אשר הוצגו בתמיכה לטענות
3 המבקש בדבר ידיעתו של המשיב בכל הנוגע למקור הכספים, כמו גם כוונתו להסתיר או
4 להסוות את מקורו של הרכוש האסור והפעילות בו.
5
- 6 **45. מודעות המשיב – האם פעל תוך "עצימת עיניים" לחשד שהכספים מהווים "רכוש אסור"–**
7 לעניין היסוד הנפשי הנדרש לשם קיום יסודות העבירה בהתאם לסעיף 3(א) לחוק איסור
8 הלבנת הון, קובע סעיף 5 לחוק לעניין "ידיעה" כי:
9 **"5. לענין סעיפים 3 ו-4 די אם יוכח שעושה המעולה ידע כי הרכוש הוא רכוש אסור, גם אם
10 לא ידע לאיזו עבירה מסוימת קשור הרכוש."**
11
- 12 לטענת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב היה מודע או למצער "עצם עיניו"
13 לכך שהכספים אותם קיבל לידיו מבוגנים מהווים רכוש אסור וזאת, אף אם לא ידע לאיזו
14 עבירה מסוימת הם קשורים.
15
- 16 **46. מנגד טוען המשיב, כי הראיות מוכיחות שהוא כלל לא ידע שהכספים מהווים "רכוש**
17 **אסור", כלל לא חשד בכך ואף לא העלה זאת בדעתו. כך, לטענת המשיב, על מנת להוכיח**
18 **כי הייתה לו מודעות מסוג "עצימת עיניים" לכך שהכספים מהווים "רכוש אסור", יש למלא**
19 **דרישה כפולה בהתאם לסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק**
20 **העונשין") כדלקמן:**
21 **"רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע**
22 **להם, אם נמנע מלבררם."**
23 קרי, ראשית, מוטל על התביעה הנטל להוכיח כי הנאשם הספציפי (ולא האדם הסביר)
24 חשד, בפועל, באופן ממשי בקיומן של הנסיבות. ושנית, על התביעה להוכיח, שעל אף החשד
25 שנתעורר אצל אותו נאשם, הוא נמנע מלבררו.
26
- 27 בענייננו, טוען המשיב, כי השיחות המוקלטות בינו לבין בוגנים מוכיחות באופן חד משמעי
28 שהוא שאל את בוגנים מה מקור הכספים, וכי בוגנים שיטה במשיב וענה שמדובר בכספי
29 לקוחות. דהיינו, המשיב לא נמנע מלברר את מקור הכספים, אלא שברר ונענה בתשובות
30 שקריות. משכך, לטענת המשיב, לא הוצגו ראיות לכאורה אשר יש בהן בכדי לתמוך
31 בידעתו או למצער בעצימת עיניים מצידו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
- 2 47. אלא, שהנני סבורה, בניגוד לטענות המשיב, שהתמונה העולה מהשיחות בין המשיב לבין
- 3 בוגנים, אינה נחרצת כפי שמנסה המשיב להציג וכי מתוך השיחות עולה לכאורה כי
- 4 מתקיימת הדרישה הכפולה כנדרש בהתאם לחוק העונשין, שכן עולה שהמשיב, לכל
- 5 הפחות, חשד באופן ממשי בכך שהכספים המועברים אליו מקורם בפעילות בלתי כשרה
- 6 כלשהי, והוא אף החל לברר זאת מול בוגנים, אך משקיבל מהאחרון תשובות מתחמקות
- 7 או לא ברורות, המעלות אף יותר את רף החשד, נמנע מלהמשיך את הברור.
- 8
- 9 48. כך ראשית, בשיחה שנקלטה בין הצדדים מיום 17.12.18 (4939) נשמע בוגנים מבקש
- 10 מהמשיב להחליף ארנק ולהפסיק לשלוח לו ביטקוין מהארנק הנוכחי בו הוא משתמש.
- 11 כאשר המשיב שואל מה הסיבה לכך, עונה בוגנים: "כי יש להם בעיה לקבל מהארנק הזה"
- 12 וכן כי "פשוט מהארנק הזה עבר יותר מדי מבחינתם. וצריך להחליף." בהמשך מוסיף
- 13 בוגנים כי "... זה חשוב אחי. באמת. כל כמה זמן אנחנו נחליף אחד."
- 14 בשיחה נוספת מאותו היום (4948) בשעות הערב, משנה בוגנים את דעתו ומבקש כי המשיב
- 15 ימשיך לשלוח לו ביטקוין מהארנק הרגיל "עד שנדבר". כאשר שואל המשיב מדוע, עונה לו
- 16 בוגנים: "יככה. עד שתבוא לפה ונדבר." ובהמשך "עד שלא תבוא לפה ונדבר נשתמש באותו
- 17 ארנק" כאשר שואל המשיב האם זה לא לטלפון, משיב לו בוגנים, כי: "... זה לא בטלפון
- 18 וצריכים לדבר על זה. להסביר לך" כאשר המשיב מציין כי "אני לא יכול עם כל הסודיות
- 19 הזאת." עונה לו בוגנים כי: "יש דברים שאתה לא צריך לדעת ואתה לא תדע לעולם גם.
- 20 כן. זה לא משנה." בתגובה לכך, עונה לו המשיב כי: "אני לא יכול אחי אני סקרן".
- 21 כאמור המשיב טען כי ראשית לא ייחס חשיבות לבקשה להחלפת ארנק הלאג'יר מבוגנים
- 22 ממילא חזר בו מבקשתו זו. אלא, שמתוך השיחה עולה כי שהבקשה להחלפה, כמו גם
- 23 חזרתו של בוגנים מבקשה זו העלו תהיות בליבו של המשיב ובוגנים השיב לו כי הוא יסביר
- 24 לו מדוע נדרשת החלפת הארנק אבל לא בטלפון. קרי, בניגוד לנטען המשיב כן ייחס חשיבות
- 25 לאמור. זאת ועוד, מתוך השיחה האמורה יכול לנבוע שהתנהלותו של בוגנים עטתה סודיות
- 26 וגם לכך נתן המשיב את הדעת. זאת ועוד, בכל הנוגע להחלפת ארנק הלאג'יר טען המשיב כי
- 27 דווקא הלקוחות צריכים להחליף ארנקים אם הם מבקשים להסתיר את זהותם ואולם,
- 28 האמור אינו מדויק – ארנק הלאג'יר ממנו עוברים הכספים הוא בבחינת צומת ומשכך,
- 29 התחקות אחר העומד מאחוריו יכולה לחשוף איש מפתח וממנו זרועות לכיוון רשת. כיוון
- 30 שכך, אין ממש בטענה ולפיה, הבקשה להחלפת ארנק הלאג'יר היה בה בכדי לעורר חשד ויתרה
- 31 מכך, כפי העולה לעיל, גם המשיב ביקש לדעת את העומד בבסיסה כמו גם בבסיס החזרה
- 32 ממנה. בהקשר זה אוסיף ואציין כי אמנם המשיב הציג גרסאות חלופיות והסברים לשאלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 מדוע התבקשה החלפת הארנק באותה עת ויכול שלו היה מדובר בראייה היחידה, יכול
2 שלא היה בה די וניתן היה לקבל הסבריו כהסברים חלופיים העולים עם שורת ההיגיון
3 ואולם, להלן יובהר כי לא מדובר בראייה אחת ויחידה, אלא בראייה המצטרפת לראיות
4 נוספות.
5
- 6 49. שיחה נוספת אשר יש בה משום ראייה לכאורה לדבר מודעותו של המשיב לכך שמקור
7 הכספים בעבירה, נערכה בין בוגנים למשיב ביום 30.1.19 (5862). שיחה זו, כפי שיפורט
8 להלן, מעלה כי המשיב ידע לכאורה שמקור הכספים המועברים אליו מבוגנים לא מדווחים
9 לרשויות המס. כך באותה שיחה מביע המשיב חשש לבצע העברה בסכום גדול, ומתרחץ זאת
10 בכך שהוא אינו מעוניין שיהיה לו כסף מזומן רב בביתו, כי אשתו מבזבזת את הכסף וכך
11 דבר מהכסף לא נחסך והוא טוען שהוא צריך את זה בבנק.
12 בתגובה, משיב לו בוגנים : *"עו מה הבעיה? תוריד 15 אחוז ואתה יכול לקבל את זה לבנק.*
13 *איך אתה רוצה לעשות את זה?"*
14 מתשובתו זו של בוגנים ניתן להסיק כי החלופה של הפקדת כספים לבנק במקום מזומן
15 קיימת כנגד הפחתה של 15% ועל כך נקשה- מדוע כאשר מפקידים לבנק מפחיתים 15%?
16 הרי ככלל כסף מזומן הוא ודאי ובטוח יותר (כפי שטען המשיב עצמו עת טען שכל עסקאות
17 הביטקוין מבוצעות במזומן) ומשכך, לכאורה דווקא במזומן הייתה צריכה להיות הפחתה.
18 אלא, שהמשיב לא מקשה כפי שהקשנו אנו ומקבל את תשובתו של בוגנים בבחינת ראה
19 וקדש וכמי שמבין מדוע מבוצעת הפחתה מקום בו מופקד כסף לחשבון אל מול מזומן.
20 המשיב אינו מציג כל גרסה או הסבר לשיחה זו ולא ניתן לשלול כי הסיבה בעטיה מופחת
21 שיעור של 15% מקום בו הכסף מופקד לבנק נובעת מכך שכסף המופקד לבנק צריך להיות
22 מדווח לרשויות ואילו העברת הכספים במזומן מונעת את הצורך לדווח עליהם ולשלם מס
23 בגינם. כך או כך כאמור בזמן אמת המשיב אינו מקשה ושואל מדוע יש לבצע ההפחתה
24 וזאת הגם שיש בה בכדי לעורר תהיה ומשכך אחת היא – או שהוא יודע מדוע מבוצעת
25 ההפחתה או שהוא נמנע מלברר – כך או כך מדובר בראייה נוספת התומכת לכאורה
26 במודעותו.
27
- 28 50. זאת ועוד, בהמשך אותו שיחה ניתן למצוא ראייה לכאורה נוספת לדבר מודעותו של המשיב
29 לכך שהאנשים אליהם הוא מעביר את הביטקוין כנגד המזומן המועבר לו על ידי בוגנים
30 אינם לקוחות של בוגנים אלא אנשים להם משלם בוגנים "שכר". כך, כשהמשיב מסביר
31 לבוגנים כי הוא רוצה להמתין עד לירידת שער הביטקוין על מנת שיוכל לרכוש את המטבע
32 בסכום נמוך יותר, משיב לו בוגנים כי: *"להם זה לא משנה, כי הם משלמים בשקל*

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 ומעבירים בשקל. אתה לא מבין את העניין. זה משכורת בסך הכול והמשיב עונה:
 2 "יהבתי". בוגנים מוסיף ואומר כי: "להם אין עניין אם זה עולה 10 שקל או 20 שקל הם
 3 שמים את זה בסכום. הם לא קונים ביט לפי כמות ביט" המשיב: "מה זה?" בוגנים: "הם
 4 לא קונים ממך לפי כמות ביט. אתה מבין?"
 5 דהיינו, בוגנים מבהיר למשיב כי ל"לקוחותיו" אין כל עניין אם שער הביטקוין עולה או
 6 יורד, כי הם לא קונים לפי כמות ביטקוין, אלא שהם מקבלים משכורת בשקלים אשר
 7 מתורגמת לביטקוין. מן האמור עולה, לכאורה, כי המשיב ידע שהביטקוין מועברים על ידי
 8 בוגנים, מועברים לצורך תשלום משכורות, ולא כפי שטען בחקירתו, ללקוחות שבוגנים
 9 מתווך עבורם סחר בביטקוין.

10 51. נוסף על כך, בשיחה שנערכה בין המשיב לבוגנים ביום 17.12.18 (4939) ביחס להחלפת ארנק
 11 הולגיר מתכתבים הצדדים כדלקמן:

12 "המשיב (36: 4): יוחלף אל תדאג. תגיד לאלה שם בצד השני שאנחנו מקצוענים.

13 בוגנים: לא אני יודע. גם את היזר שלך אנחנו נחליף.

14 המשיב: תגיד להם אנחנו מקצוענים אחי. תגיד להם גם אותי אפשר להחליף

15 (צוחק).

16 בוגנים: לא לא לא צריך להחליף אותך.

17 הם מתחילים לשלם לי ביטוח לאומי ונסיעות?

18 בוגנים: אה לא (צוחקים בקול רם). אבל אפשר לדבר על זה ולקבל גם לא

19 (צוחקים).

20 קרי, שיחה זו מלמדת על ידיעה לכאורה של המשיב שבוגנים שייך לארגון כלשהו אליו
 21 מועברים הביטקוין שכן ברי כי לו היה מדובר בלקוחות פרטיים עבורם סוחר בוגנים
 22 כמתווך בביטקוין, לא היה עולה בדעת המשיב לשאול האם ישלמו לו ביטוח לאומי
 23 ונסיעות, אף אם הדברים נאמרו בבדיחות הדעת.

24
 25 52. הגרסאות השונות אשר הוצגו על ידי המשיב;

26 כנדבך נוסף לעניין הראיות לכאורה, מצאתי להתייחס לשינוי בגרסאות כפי שהוצגו על ידי
 27 המשיב במהלך חקירתו, אשר יכול שיש בהן בכדי להשליך על מהימנותו, באופן שיש בו
 28 בכדי להוסיף ולחזק את הראיות לכאורה. ודוקו – נאמנה לשלב זה של הדיון אינני קובעת
 29 ממצאי מהימנות לכאן או לכאן ואולם, הואיל והמשיב מציג גרסאות והסברים לראיות
 30 כפי שהוצגו ומבקש את בית המשפט לקבל את הסבריו וגרסאותיו, קרי הוא זה המבקש
 31 את בית המשפט לאמץ גרסתו למעשה "להאמין" לו, ראוי לבחון גם הסבריו זהיום,
 32 בהתחשב בכך שמדובר בגרסה או בהסבר אשר אינם מובאים על "דף חלק", אלא בהמשך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 לגרסאות והסברים קודמים, באופן שיש בו לכאורה בכדי להשפיע על המהימנות שניתן
2 לייחס לגרסאותיו והסבריו הנוכחיים. גם לעניין זה ראוי לשוב ולהבהיר כי הדברים
3 נאמרים, מבלי לקבוע מסמרות, נכון לשלב המקדמי בו אנו מצויים כעת, ובטרם התקיים
4 הליך הוכחות ונשמעו עדויות בפני.
5
- 6 53. במסגרת זאת, יצוין, כי למעשה אין חולק שהמשיב הציג גרסאות שונות וסותרות
7 בחקירותיו, אשר התפתחו והשתנו מחקירה לחקירה.
8 כך, תחילה, טען המשיב, כי הוא עצמו רכש ביטקוין פעם אחת בלבד בסכום של 2,000 ₪,
9 הכחיש כל קשר לארנק ה"לדג'ר, טען שהארנק שייך לאלן וכי הוא אינו יודע את הסיסמה
10 לארנק ומעולם לא הייתה לו גישה אליו, לא זיהה את הכינוי בו השתמש בהתכתבות עם
11 בוגנים ("אליירן רוקנשטיין"), וכן לא זיהה את כינויו של בוגנים ("לינדה").
12 לאחר שהוצגו בפני המשיב חלק מהראיות, שינה את גרסתו וטען כי שימש כמתווך בין אלן
13 לבוגנים, כשאלן הוא שביצע בפועל את העברת הביטקוין לבוגנים ואישר כי הוא ובוגנים
14 התכתבו באפליקציית הטלגרם באמצעות כינויים. כמו כן, כשנשאל על החשבון בשירות
15 המקוון מיסטר טנגו, אשר פלטי החשבון שלו נתפסו ברשותו, טען כי אין לו כל קשר אישי
16 לחשבון מיסטר טנגו, אלא מדובר בחשבון שאלן ביקש ממנו להדפיס את פלטיו. עוד
17 הוסיף, כי אינו יודע על כל קשר בין חשבון מיסטר טנגו לשימוש במטבעות ביטקוין.
18 במסגרת הטיעון מטעמו, מציג המשיב גרסה נוספת וטוען כי חשבון מיסטר טנגו שימש את
19 לקוחות חברת מורגן להעברת כספים מחשבון זה דרך פלטפורמת המסחר המקוון – BTC-
20 Exchange אל ארנק ה"לדג'ר, וכי הוא זה שביצע את כלל העסקאות בארנק ה"לדג'ר כמתווך
21 עבור לקוחות, כשהוא מקבל מהעסקאות עמלה בלבד. עוד טוען המשיב, כי המטבעות
22 הווירטואליים שנתפסו בארנק והסכום שהתקבל תמורתם התקבלו מלקוחות מורגן,
23 ממקורות חוקיים.
24 לטענת המשיב, גרסתו האחרונה היא אמת ואילו הגרסאות הקודמות שמסר לאורך
25 חקירותיו, נבעו מלחץ אשר הופעל כלפיו הן כפועל יוצא מהמעמד והן על ידי חוקריו, אשר
26 הוביל לניסיונו לצמצם את חלקו באמצעות הרחקתו מהפרשה.
27 מנגד, לטענת המבקשת, כל הגרסאות שמסר המשיב הינן שקריות ואף הגרסה אותה מסר
28 המשיב בתצהירו, נסתרת חזיתית על ידי הראיות שבידיה.
29
- 30 54. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים אציין ראשית כי מצאתי את הסברו של המשיב לשינוי
31 בגרסאותיו כדחוק שכן – גם הגרסה ולפיה הכספים הם כספי לקוחות היא גרסה אשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 מרחיקה את המשיב מהמטבעות (שכן גם כיום המשיב אינו טוען כי מדובר במטבעות
2 בבעלותו) ומשכך, לא מצאתי טעם בטיעונו ולפיו העיד כפי שהעיד בתחילה על מנת להרחיק
3 את עצמו, בשעה שגם ההסבר אשר הוא נותן היום – ככל שהוא אמת- אף בו יש בכדי
4 להרחיק אותו.
5 זאת ועוד, לעניין זה לא ניתן להתעלם מכך, שלכאורה גם גרסתו הנוכחית של המשיב אינה
6 נקייה מספקות.
7 כך כאמור, המשיב גורס, כי הוא עובד שכיר בחברת "נ.ג. פתרונות תוכנה ומדיה", שבבעלות
8 לשם אקריש, אשר נותנת שירותי שיווק, בין היתר, לחברת מורגן שבעליה הוא אלן וסילי.
9 לטענתו, חברת מורגן מספקת פלטפורמה אינטרנטית למסחר במט"ח ובמטבעות
10 וירטואליים וחוזה, שון ושטיין הם לקוחותיה אשר אף הפקידו בה כספים לצורך מסחר
11 במט"ח ובמטבעות וירטואליים. המטבעות כאמור נשמרו בארנק הלבדגיר מטעמי בטיחות.
12 לטענת המשיב, חוזה ביקש ממנו לבצע עסקאות קניה ומכירה בהפרשי שער באמצעות
13 הביטקווינים השייכים לחוזה המצויים בלבדגיר, תוך הצעה למשיב לקבל 40% מרווחי
14 הפרשי השער. מעיין ישראלי, שון שטרנפלד ורן בוגנים הינם אנשים שהציגו עצמם למשיב
15 כמתווכים העוסקים בתחום הביטקוין. עוד טוען המשיב, כי אלן הינו הבעלים של ארנק
16 הלבדגיר ורק לו יש גישה לארנק.
17 אלא, שגרסתו זו של המשיב עומדת בסתירה לעדותו של אלן, שנמסרה ברומניה ביום
18 8/4/19 ובהתאם לה - בינו לבין המשיב היו עסקים, המשיב הציע לו לפתוח חברה ברומניה
19 על שמו והמשיב תומך בו כלכלית עד היום – שוכר עבורו דירה ברומניה, משלם את שכר
20 הדירה וכן הוצאות נוספות ואף מימן עבורו כמתנה טיול עם בת זוגו לפראג בעלות של 5,000
21 יורו. עוד ציין אלן בעדותו כי בתמורה ביקש ממנו המשיב לבצע עבורו פעולות שונות.
22 לגרסת אלן, הוא והמשיב רכשו מטבעות וירטואליים מסוג ביטקוין ופתחו כל אחד ארנק
23 אחד, כאשר שני הארנקים היו בשליטתו וחזקתו של המשיב. לטענת אלן, הפעם היחידה
24 בה ביקש ממנו המשיב לבצע עסקת מכירה של ביטקוין הייתה עם אדם שהכיר בטלגרם
25 אשר העביר לו 150,000-300,000 ₪ במזומן. אלן ציין, כי אינו מכיר את רן בוגנים, לא שמע
26 את שמו מעולם, לא סחר עמו בביטקוין ולא קיבל ממנו כספים. לדבריו, החשבון במיסטר
27 טנגו הוא חשבון שהמשיב פתח על שמו.
28 מעדות זו עולה, כי אלן מהווה מעין "איש קש" בו השתמשו המשיב ושותפו לשם אקריש
29 לצורך הקמת חברה בחו"ל והעברת הכספים דרכה, וכי בעליה האמיתיים של חברת מורגן
30 הינם אקריש והמשיב.
31 חיזוק לכאורי נוסף לכך שאלן אינו בעליה של החברה שהמשיב עובד עבורה, אלא מהווה
32 מעין "איש קש" אשר למעשה עובד עבור המשיב, ניתן למצוא בהתייחסותם של המשיב
33 ואקריש לאלן בהתכתבויות ובשיחות ביניהם. כך, בין היתר, כאשר הם משוחחים על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 דרישתו של אלפין לקבל מהם כסף, טוען המשיב כי אלפין "חצוף" ובשיחה אחרת מכנה אותו
2 "סמרטוט". ההתייחסויות האמורות כלפי אלפין מעידות כי המשיב לא עבד עבור אלפין, אלא
3 שההיפך הוא הנכון. כמו כן, בהתכתבויות ביניהם מציינים אקריש והמשיב כי הם משלמים
4 לאלפין 5%, ובחיפוש שנערך בביתו של המשיב נמצא מסמך בכתב יד בו נרשמו אחוזים
5 להוצאות של סליקה, המרה של ביטקוין למזומן ועוד ובין יתר רישומי ההוצאות צוין "איש
6 קש = 5%", מה שיכול להצביע על כך שאלפין הוא איש קש בו משתמשים המשיב ואקריש
7 כאמור לעיל.
8
- 9 בנסיבות אלו, הוצגו על ידי המבקשת ראיות לכאורה הפוגמות במהימנות אשר ניתן לייחס
10 לגרסתו של המשיב. הכרסום במהימנות אשר ניתן לייחס לגרסת המשיב, יש בו בכדי לעבור
11 כ"חוט השני" באשר לכלל גרסאותיו ובהתאמה יש בו בכדי להוות גם הוא ראיה לכאורה
12 הנוגעת לאמון אשר ניתן לייחס לטיעונו בכל הנוגע לידיעותיו או העדר ידיעותיו באשר
13 למקור הכספים אשר הועברו לו על ידי בוגנים.
14
- 15 55. אציין, כי לא נעלמה מעיניי טענת המשיב ולפיה בוגנים בהודעתו מפליל רבים מחבריו
16 לארגון ה"טלגראס", ואילו ביחס למשיב הוא טוען כי לא ידע דבר ולא היה חלק מהארגון.
17 ברם, בשלב זה, לא מצאתי, כי יש בכך כדי לגרוע מהמסד הראייתי הלכאורי שהוצג בפני
18 לעניין מודעותו של המשיב כאמור לעיל, המבוסס על שיחות שנקלטו בין הצדדים, שנערכו
19 בזמן אמת.
- 20 56. במאמר מוסגר אציין כי המשיב טוען כי בחקירותיו ביקש מספר פעמים להיבדק בפוליגרף
21 וכן שבוגנים ייבדק בפוליגרף אף הוא על מנת לאשש את גרסתו ולפיה לא ידע שמקור
22 הכספים אשר הועברו לו על ידי בוגנים הוא בעבירה. בהליך לפני טוען המשיב כי עצם
23 נכונותו להיבדק בפוליגרף מלמדת על כך שהוא דובר אמת וכי יש בעצם הסכמתו כאמור,
24 בכדי לחזק את גרסתו ולפגוע בראיות אשר הוצגו על ידי המשיבה.
25 טענתו זו של המשיב אין בידי לקבל. בהקשר זה, הרי שזה מכבר נקבע בשאלת ערכן של
26 תוצאות בדיקת פוליגרף בהליכים פליליים, ולרבות הסכמה להיבדק או סירוב לכך, כי
27 "תוצאות בדיקה של פוליגרף אינן יכולות לשמש ראיה, והוא הדין בסירובו או בנכונותו של
28 נאשם להיבדק." (ראו ע"פ 493/82 מכלוף חמו נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 645). קרי, הובהר,
29 שהסכמה לבדיקת פוליגרף אינה מצביעה, בהכרח, על חפותו של הנאשם, כפי שסירובו של
30 חשוד או נאשם להיבדק אינה מצביעה, בהכרח, על אשמתו. זאת, בהיותו מודע לעובדה כי
31 תוצאות הבדיקה, תהיינה אשר תהיינה, לא תוגשנה כראיה במשפטו. לאור האמור, דין
32 טענתו של המשיב להידחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
- 2 57. כפי שפתחתי וצינתי, יודגש, כי איני קובעת מסמרות, וכי מצויים אנו בשלב מקדמי, בו
 3 עלינו לבחון האם קיימות די ראיות לכאורה אם לאו. במקרה דנן, לאור כל האמור לעיל,
 4 הגעתי לכלל מסקנה, כי גרסתו של המשיב אינה נקייה מספקות, וכי למבקשת ראיות
 5 לכאורה לנטען בכתב האישום. בכלל זה הוצגו על ידי המבקשת ראיות לכאורה המלמדות
 6 כי המשיב היה מודע לכך שהכספים שהועברו אליו על ידי בוגנים מקורם בעבירה (למצער
 7 של העלמת מס) וזאת, לכל הפחות ברמה של "עצימת עיניים" הואיל ולכאורה עלה חשד
 8 בדבר מקור הכספים אך המשיב נמנע מלברר חשד זה.
 9
- 10 58. האם המשיב פעל במטרה "להסתיר או להסוות"?
 11 כאמור לעיל, סעיף 3 (א) לחוק איסור הלבנת הון דורש התקיימות יסוד נפשי של כוונה -
 12 מטרה להסתיר או להסוות "את מקורו (של הרכוש האסור - ל.ב.), את זהות בעלי הזכויות
 13 בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו".
 14
 15 לטענת המשיב, על מנת להוכיח כי המשיב פעל במטרה להסתיר או להסוות, יש להוכיח
 16 ציפייה בדרגת הסתברות גבוהה לכך שהתוצאה של מעשיו היא הלבנת רכוש אסור, וזאת
 17 לא מתקיים בענייננו.
 18 בהקשר זה, מעלה המשיב שאלה עקרונית - האם בכלל ניתן לטעון לביצוע של עבירת מטרה
 19 ב"עצימת עיניים", שכן חשד כשלעצמו, בהגדרתו, אינו מגיע לכדי ציפייה בדרגת הסתברות
 20 גבוהה. לטענתו, סקירת הפסיקה בעניין זה מלמדת כי קיימות דעות לכאן ולכאן. אולם,
 21 לדיו אף אלו הסבורים כי ניתן לשלב "עצימת עיניים" בהוכחת עבירות מטרה, מבהירים,
 22 כי הרף של החשד הנדרש צריך להיות גבוה בהרבה מהרף בעבירות אחרות שאינן עבירות
 23 מטרה. כיוון שכך נטען כי על התביעה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, שמול עיני הנאשם
 24 עמד חשד ממשי ומוחשי עד כדי כך שהוא הביא את הנאשם לציפייה ברמה גבוהה של
 25 הסתברות שפעולתו תשיג את המטרה האסורה, וזה לא התקיים במקרה דנן.
 26
 27 המבקשת טוענת, מנגד, כי מכלול הראיות המצויות בידה, ובפרט החזקת הביטקוין על ידי
 28 המשיב בארנק הלבדג'ר, אשר הסווה את כתובתו באופן תדיר; העלמת הכספים שקיבל
 29 המשיב במזומן מבוגנים; השימוש באפליקציית טלגרם לשמירה על אנונימיות; השימוש
 30 בכינויים פיקטיביים; השיחות עם בוגנים; העברת הכספים במזומן במסירה אישית; העדר
 31 רישום והסתרת הדברים מחוקרי המשטרה - כל אלה ועוד מוכיחים קיומה של מטרה
 32 להסתיר את מקור הרכוש, בעל הזכות בו, מיקומו, תנועותיו, או עצם עשיית פעולה בו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 כמו כן, טוענת המבקשת, כי לעניין הוכחת המטרה בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון,
 2 קבע בית המשפט העליון בע"פ 9093/08 מרואן נאצר נ' מדינת ישראל (7.12.11) כי ניתן
 3 לתחיל את הלכת הצפיות על עבירת הלבנת הון, כשהצפיות היא תחליף לשאיפה להשיג
 4 את המטרה.
- 5
- 6 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אין בידי לקבל את טיעונו של המשיב לעניין זה. כך
 7 וראשית, נקודת המוצא לדיון – המשליכה גם על המטרה להסתיר או להסוות מצוייה
 8 בקביעתי ולפיה קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב היה מודע לכך, או לכל הפחות, עמד
 9 מול עינו חשד ממשי, שהכספים שהועברו לידיו היו "רכוש אסור".
- 10 נוסף על כך, הלכה פסוקה היא, כי אותה "כוונה להסתיר" המצוינת בסעיף 3(א) לחוק,
 11 אינה מצמצמת את תחולת העבירה רק לאותם מצבים בהם ניתן להוכיח כוונה "להפוך
 12 כסף שחור לכסף לבן", אלא כי היא מיועדת למצבים בהם קיימת כוונה להסתיר את
 13 הכספים או הרכוש, כך שיתאפשר שימוש עתידי בהם. רוצה לומר, בהתאם לפסיקה די
 14 בהוכחת הסתרה של השלב הראשון – קרי הסתרת מקורם של הכספים או הרכוש בעצם
 15 ביצוע עבירה, והסעיף אינו קובע דרישה לכוונה המתייחסת להליך הלבנת הון כולו (ראו
 16 ע"פ 8551/11 יצחק כהן סלכגי נ' מדינת ישראל (12.8.12)).
- 17 בעניינינו, הגעתי לכלל מסקנה, כי המבקשת ביססה תשתית ראייתית לכאורית לכך
 18 שהמשיב ביקש להסתיר את מקורם של הכספים. כך עצם העובדה שהמשיב רכש בכספים
 19 ביטקוין, באופן שמאפשר העברת כספים שלא להעבירם דרך המערכת הבנקאית הרגילה
 20 החשופה לרגולציה ולרשויות המס. לכך מתווספת העובדה כי המשיב ובוגנים התכתבו דרך
 21 אפליקציית טלגרם, המאפשרת התקשרות אנונימית ומוצפנת בין משתמשיה וכן כי
 22 ההתכתבות נעשית באמצעות שמות בדויים. עוד יצוין, כי הכספים הועברו במזומן בלבד
 23 במסירה אישית כנגד קניית הביטקוין, וכי לא נערך רישום כלשהו על קבלת סכומי הכסף.
 24 בנסיבות אלו, הנני סבורה כי הראיות כפי שהוצגו יש בהן בכדי להצביע על כך שלמשיב
 25 הייתה לכאורה ציפייה ברמה גבוהה של הסתברות כי ישיג את המטרה של הסתרת
 26 הכספים.
- 27 אציין כי לא נעלמו מעיני טענות המשיב ולפיהן אין לייחס כל חשיבות להתכתבות בטלגרם,
 28 כי ההתכתבות בטלגרם נעשית תמיד באמצעות שמות בדויים, כי רכישת הביטקוין לא
 29 נעשתה כדי להסוות את הכספים שהתקבלו אלא על מנת להשקיע במטבע ולהרוויח תשואה
 30 מעלייתו, וכי האפשרות המועדפת עבור מתווכי ביטקוין היא תמיד קבלת כסף במזומן
 31 וזאת על מנת שלא ירומו על ידי הקונים – הרי שעדיין אין בכך בכדי לשנות את מסקנתי
 32 דלעיל ולפיה שילוב כל העובדות המפורטות לעיל יחדיו בנסיבות העניין ובשלב זה של הדיון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 יש בו בכדי להוות ראיה מספקת לכאורה, כי מטרת המשיב בפעולותיו הייתה להסוות
2 ולהסתיר את מקור הכספים שקיבל מבוגנים.
3

4 60. ריכוז האמור מלמד על כך שהמבקשת הציגה ראיות לכאורה בכל הנוגע לאישום הלבנת
5 ההון. הואיל ואין חולק כי בהתאם לדין קיימת עילת חילוט ב"שווי" עבירת הלבנת ההון,
6 הרי שהנני סבורה כי התקיימו הדרישות למתן סעד זמני אשר יאפשר החילוט בסופו של
7 יום. בהתאמה הנני קובעת כי תפיסת סך 900,000 ש"ח בחשבון הבנק של המשיב נעשתה
8 כדין וכן, כי יש ליתן סעד כמבוקש המאפשר המשך תפיסת סכום זה.
9

10 תפיסת המטבעות הווירטואליים;

11 61. כאמור בכל הנוגע לתפיסת המטבעות הווירטואליים, טוענת המבקשת כי תפיסה זו
12 מבוססת על שתי עילות, האחת ולפיה המטבעות הווירטואליים היו אמצעי לביצוע העבירה
13 של הלבנת ההון והשנייה ולפיה מתקיימת עילת תפיסה של המטבעות הווירטואליים לאור
14 קיומו של יסוד סביר לכך שהמשיב יבצע בהם עבירה עתידית של העלמת הכנסה לכשימכור
15 אותם.
16

17 לאחר ששקלתי טענותיה של המבקשת, באתי לכלל מסקנה כי לא מתקיימת עילת תפיסה
18 במטבעות הווירטואליים באיזו מהחלופות כפי שהוצגו על ידי המבקשת וכי לאור זאת, דין
19 בקשתה למתן סעד זמני הנוגע לתפיסתם של המטבעות הווירטואליים – בהליך הפלילי –
20 להידחות.
21

22 62. ראשית, בכל הנוגע לטענת המבקשת ולפיה יש לראות במטבעות הווירטואליים משום
23 אמצעי לביצוע עבירת הלבנת ההון. בהקשר זה, טוענת המבקשת כי המשיב קיבל כספים
24 שמקורם בעבירות הסמים ולהלבין כספים אלו, משמשך מנגד לתמורה אשר קיבל מטבעות
25 ווירטואליים מתוך ארנק הלבדגיר אשר היה בידו ועשה בהם שימוש לשם תשלום בהתאם
26 להוראותיו של בוגנים לנושאי תפקיד בארגון הטלגראס. לטענת המבקשת בעת שמשך
27 המשיב את המטבעות הווירטואליים כאמור הוא לא משך מטבע פרטני כזה או אחר, אלא
28 שהמטבעות אשר משך ואשר באמצעותם ביצע התשלום נבחרו אקראית. כיוון שכך טוענת
29 המבקשת שכל המטבעות הווירטואליים שהיו בארנק הלבדגיר שימשו כאמצעי להלבנת הון.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 הנני סבורה כי דין טענה זו להידחות הואיל והיא עומדת בניגוד להלכת בית המשפט העליון
2 בעניין תענד. בהקשר זה אקדים ואציין כי אמנם במרכז הדיון בפסק דין תענד נדונה סוגית
3 ערבול כספים בחשבון בנק ולא בארנק ובו מטבעות וירטואליים - כמהווה מכשיר להלבנת
4 הון ואולם, הנני סבורה כי ניתן להסיק ממנו – בשינויים המחויבים כפי שיפורטו – כללים
5 הרלוונטיים גם לענייננו והכל כפי שיפורט להלן.
6
- 7 כך, בעניין תענד, דן בית המשפט העליון בטענתו של תענד ולפיה כספי העבירה הוכנסו לתוך
8 חשבון בנק ובו, בין היתר, כספים חוקים אשר הוכנסו לחשבון על ידי רעייתו. אשר לטענה
9 זו, פתח בית המשפט העליון וקבע כי: "משעה שסכומי כסף שונים הצטברו באותו חשבון
10 עובר ושב, קל וחומר באותו הפיקדון ממש, כפי שאירע בענייני של שחר, כי אז נטמעו הם
11 זה בזה והתמזגו באופן המביא לאובדן "זיהותם המקורית". בארה"ב, קובעים סעיפים
12 981-982 ל-MLCA מפורשות כי ניתן לחלט רכוש שהיה "מעורב" בעסקה או פעולה המפרה
13 את הוראות ה-MLCA. מכוח סעיפים אלו התפתחה בפסיקתם של בתי המשפט בארה"ב
14 תיאוריית ה-Facilitation, לפיה משעה שסכומי כסף "כשרים" ("clean money")
15 התערבבו עם סכומי כסף שמקורם בעבירה ("dirty money") כי אז "הכסף הנקי" מסייע,
16 למעשה, בהלבנתו של "הכסף המלוכלך" ולפיכך נחשב לכסף "המעורב" בהלבנתו של
17 האחרון באופן שמאפשר את חילוטו מתוך חשבון אחד שמופקדים בו סכומי כסף ממקורות
18 שונים, ובלבד שהסכום המחולט הוא עד לגובה הסכום שנקבע כי בוצעו פעולות להלבנתו
19 על פי אחת מחלופות...
20 לדידנו, מן הראוי לאמץ גישה זו לתוך שיטתנו. משעה שסכומי כסף שמקורם בעבירה והם
21 מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון "עורבבו" עם סכומי
22 כסף כשרים, שמקורם בפעולות לגיטימיות, ונטמעו זה בזה והתמזגו זה לתוך זה, כפי
23 שאירע בענייני של שחר, לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך"
24 ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף – כולו – מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו"
25 (שם בעמודים 142-143)
- 26
27 אלא, שבית המשפט הוסיף והטעים כי :
- 28 "ודוק – הימצאותם של סכומי כסף ממקורות חוקיים ובלתי חוקיים תחת אצטלה של
29 חשבון בנק אחד אינה מהווה כשלעצמה "ערבוב" המאפשר חילוט ללא הבחנה בין סכומי
30 הכסף השונים. כך למשל, במקרה בו מופקדים סכומי כסף ממקורות שונים בפקדונות
31 שונים, תוכניות חיסכון נפרדות, או כאשר סכומי כסף ממקור חוקי משמשים בהתנהלותם
32 היומיומית של בעלי החשבון וסכומי כסף ממקור בלתי חוקי מופקדים או מושקעים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 בפקדון – או להיפך, יתכן כי ניתן יהיה להפריד בין מקורותיהם של סכומי הכסף באופן
2 שלא יאפשר את חילוטו של הכסף "הנקי".
- 3
- 4 צא ולמד – בהתאם להלכה כפי שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בעניין תענד, עצם
5 הפקדת כספים שמקורם בעבירה בחשבון בנק ובו כספים לגיטימיים, יכולה כשלעצמה
6 לקיים את יסודותיה של עבירת הלבנת ההון בכל הנוגע ל"כוונה להסתיר". זאת ועוד, בית
7 המשפט מוסיף וקובע כי מקום בו עורבבו, במסגרת אותו חשבון, כספים לגיטימיים עם
8 כספים שאינם לגיטימיים, הרי שניתן לראות בכספים הלגיטימיים כמעורבים במעשה
9 העבירה של הלבנת ההון (ובלשון הסעיפים הרלוונטיים - יכול שניתן לראות בהם אמנם
10 אמצעי לביצוע העבירה). יחד עם זאת – מוסיף בית המשפט העליון ומטעים שתי הערות
11 אשר שתיהן רלוונטיות לענייננו – האחת- שבכל מקרה לא ניתן יהיה לחלט את מלוא
12 הכספים בחשבון אלא רק את הכספים עד לשווי העבירה. קרי – בניגוד לגישת המבקשת,
13 עצם פעילותם של הכספים הלגיטימיים בפעולת הערוב והלבנת הכספים הלגיטימיים- לא
14 הופך את הכספים הלגיטימיים לרכוש אסור אשר ניתן לחילוט מפאת היותו אמצעי לביצוע
15 העבירה, אלא שהחילוט יתייחס רק לשווי העבירה, קרי רק עד לגובה הכספים אשר את
16 הלבנתם ביקש הערוב להשיג. ושנית- מקום בו קיימת הפרדה בין הכספים הרי שלא
17 מבוצע ערוב ואז לא ניתן יהיה לחלט את הכספים הלגיטימיים.
- 18
- 19 ומכאן לענייננו- אשר לטעמי אינו עומד באיזה מהכללים אשר הותוו על ידי בית המשפט
20 העליון בעניין תענד ויתרה מכך, עומד בניגוד להיגיון הדברים המשמש בסיס להלכה כפי
21 שנקבעה.
- 22 כך וראשית- המקרה לפני אינו עומד בתנאי ה"ערבול" כפי שנקבע בעניין תענד. בהקשר זה
23 הרי שבניגוד לעניין תענד, המבקשת אינה טוענת לערבול כספים לתוך ארנק הלבד- ההיפך
24 הוא הנכון, המבקשת טוענת כי מטבעות יצאו מתוך ארנק הלבד- בין במסגרת תשלומים
25 הקשורים כביכול לארגון הטלגראס ובין לשם מכירתם והעלמת התמורה בגינם - ואולם
26 לא הושבו לתוך הארנק ויתרה מכך, נטען כי המשיב העלים את התמורה במזומן אשר קיבל
27 בגין המטבעות הווירטואליים. כיוון שכך, הרי שמלכתחילה לא מתקיים בעניינו ערבול של
28 כספים לגיטימיים עם כאלו שאינם לגיטימיים. בבחינת למעלה מן הדרוש אציין במאמר
29 מוסגר כי הואיל ולמטבעות דיגיטליים מספר סידורי אשר מאפשר בלחיצת כפתור
30 להתחקות אחר מהלכו של כל מטבע ומטבע- ממילא ספק בעיני באם – גם ככל שהיו
31 מופקדים מטבעות חדשים לתוך ארנק הלבד, ניתן היה לראות בעצם הפקדתם משום
32 ערבול וזאת, בהינתן שבשל ייחודם של המטבעות הדיגיטליים ואפשרות הזיהוי הטכנולוגי

63.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 הפשוטה של כל מטבע ומטבע- להלכה ולמעשה לא מתקיים במטבעות דיגיטליים ערבול,
2 הואיל וניתן לדעת בכל שלב האם מטבע ספציפי נשאר בכל העת בארנק, או שמא נכנס או
3 יצא ממנו. כיוון שכך, הרי שקיים ספק רב בשאלה האם מקום בו חלק מהמטבעות כלל לא
4 יצאו מהארנק, ניתן לראות אותם כ"מתערבלים" עם המטבעות שמקורם בפעילות לא
5 חוקית. או שמא, הואיל וניתן לאבחן בין המטבעות השונים- ממילא בהתאם לפסק הדין
6 בעניין תענד המטבעות אשר נשארים "נקיים" אינם ברי חילוט.
7
8 המבקשת, ככל הנראה מתוך מודעות לבעייתיות בטענתה במתכונתה – טוענת, כאמור, כי
9 המטבעות הווירטואליים כולם שימשו כאמצעי לביצוע העבירה הואיל ואקראית נבחר
10 מטבע זה או אחר לשם הלבנת ההון ויצא מתוך הארנק, בעוד שבאותה מידה יכול היה
11 להיבחר גם מטבע אחר. טענתה זו של המבקשת אין בידי לקבל ראשית הואיל והנני סבורה
12 כי עצם האקראיות במטבע אשר ישמש לשם ביצוע העבירה אין בה כשלעצמה משום הפיכת
13 כל יתרת המטבעות לאמצעי לביצוע העבירה, אלא שתוצאתית רק המטבע אשר שימש
14 בסופו של דבר לביצוע העבירה הוא האמצעי לביצועה. קרי מלכתחילה דין הטענה סילוק
15 הואיל והמטבעות שנותרו בארנק לא שימשו אמצעי אלא לכל היותר היה להם פוטנציאל
16 אשר לא התממש לשמש אמצעי.
17
18 זאת ועוד ובבחינת למעלה מן הצורך, הנני סבורה כי טענתה של המבקשת אף אינה עולה
19 עם הכלל השני כפי שנקבע בעניין תענד, אשר גם במקרה של "ערבול" מאפשר תפיסה רק
20 עד לגובה שווי העבירה. כך, כאמור במסגרת פסק דין תענד אומצה על ידי בית המשפט
21 העליון הפסיקה האמריקאית ובהתאם לה לא ניתן להורות על חילוט כל הכסף המצוי
22 בחשבון אלא רק כספים בשווי העבירה. הנני סבורה כי כפועל יוצא מקביעתו זו של פסק
23 דין תענד נובעת בהכרח אמירתו של בית המשפט העליון ובהתאם לה – גם לו היה מתקיים
24 ערבול בכספים- אין בעצם הערבול בכדי להפוך את הכספים אשר שימשו כאמצעי לביצוע
25 העבירה לברי חילוט רק מכוח היותם בגדר אמצעי, אלא שהם ניתנים לחילוט, הואיל ולא
26 ניתן להבחין בינם לבין כספי העבירה ואולם, גם זאת רק עד לשווי עבירת המקור. תימוכין
27 נוסף לקביעתי זו ניתן למצוא גם בדברי בית המשפט העליון מפי כבי' השופטת ברון בע"פ
28 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוררים (8/4/18), שם בסעיף 39 צויין כי: "ככלל
29 בתי המשפט אינם נוהגים להורות על חילוט כספים כשרים ששימשו לביצוע עבירות של
30 הלבנת ההון וזאת, להבדיל מכספי עבירת המקור... לא בכדי, כנראה לא עלה בידי המדינה
31 להציג פסיקה ממין זה בתמיכה לטענתה שלפיה יש לחלט במקרה דנן גם את כספי עבירתה
32 מקור הן את הכספים הכשרים שעומדים עורבבו."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 רוצה לומר- על פניו לגישת בית המשפט העליון, לא קמה עילת חילוט כלפי הכספים
2 הלגיטימיים מכוח היותם אמצעי, אלא רק משום שלא ניתן לקבוע האם הם לגיטימיים אם
3 לאו ומשכך, קמה עילת חילוט שהיא מכוח עבירת המקור ובהתאמה רק בשוויה. בענייננו
4 - הואיל ושווי עבירת המקור של הלבנת ההון, אף לגישתה של המבקשת, עומד על סך של
5 900,000 ש"ח והואיל ובגין שווי זה כבר תפוס הכסף בחשבון הבנק של המשיב - הרי שלא
6 ניתן מכוח אותה עבירה ובאצטלה ולפיה הכספים שימשו כביכול כאמצעי לביצוע העבירה,
7 לתפוס פעמיים - קרי גם את הכספים בחשבון וגם את המטבעות הווירטואליים.
8
- 9 טענתה השנייה של המבקשת נסבה על כך שקמה לה עילת תפיסה של המטבעות .64
10 הווירטואליים הואיל והמשיב עתיד לבצע בהם עבירה עתידית. אשר לטענה זו הרי שהנני
11 סבורה כי לא בכדי לא היה בידי המבקשת להצביע ולו על פסק דין אחד אשר עליו ניתן
12 לבסס הטענה וזאת, הואיל והיא אינה מבוססת בדין ומשכך, דינה דחייה.
13
- 14 כך כאמור מפנה המבקשת, בתמיכה לטענתה זו להוראות סעיף 32 לפסד"פ המאפשרות
15 לשוטר לתפוס, בין היתר, גם רכוש אשר עומדים לעבור בו עבירה. אלא שלעניין זה, בצדק
16 טען המשיב כי סעיף 32 דן בסמכות התפיסה של שוטר קודם לתחילת ההליך המשפטי וכי
17 משהוגש כתב אישום, יש לבסס עילת תפיסה הקשורה בעבירות המפורטות בכתב האישום
18 והקשורה לסמכות החילוט המוקנית, בסופו של יום, לבית המשפט במסגרת גזר הדין, אשר
19 אינה חלה על רכוש המיועד לשמש לעבירה עתידית.
20
- 21 הנני סבורה כי טענתו זו של המשיב עולה בקנה אחד עם הסעיפים העוקבים לסעיף 32,
22 המסדירים, בסדר כרונולוגי, את המשך ההליכים לאחר התפיסה על ידי השוטר (ראו פסק
23 הדין בעניין עובדיה בעמוד 476). כך, סעיף 32 דן כאמור בתפיסה המבוצעת על שוטר קודם
24 להגשת כתב אישום וביתר דיוק קודם למעורבותו של בית המשפט בהליך; סעיף 34 דן בצו
25 שיפוטי אשר במסגרתו מורה בית המשפט על שיעשה עם החפץ; סעיף 35 קובע כי באם
26 בתוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ לא ניתן צו לפי סעיף 34- קרי על ידי בית המשפט-
27 יושב החפץ לאדם ממנו נלקח ואולם, מועד זה ניתן להארכה על ידי בית המשפט; סעיפים
28 36 ו- 37 דנים בדינו של חפץ אשר הוגש או לא הוגש כראייה במסגרת ההליך המשפטי;
29 סעיף 38 מדבר בנכס מתכלה ולבסוף- סעיף 39 קובע את הוראות החילוט ובמסגרתו נקבע-
30 כפי שתואר לעיל שבמסגרת גזר דינו רשאי בית המשפט להורות על חילוטו של החפץ.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1 אשר לסעיף 39, הרי שמתוך לשונו של סעיף זה, כפי שהובא לעיל, עולה ברורות כי סמכות
2 החילוט של בית המשפט על חפצים אשר נתפסו לפי סעיפים 32 או 33 חלה רק: "אם האדם
3 הורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ" - קרי בסופו של יום סמכות
4 החילוט היא רק על חפץ אשר קשור במעשה העבירה בו הורשע הנאשם, בין שמעשה
5 העבירה נעשה בחפץ ובין אם לגביו ואולם, אין כל סמכות חילוט באשר לחפץ אשר עומדים
6 לעבור בו עבירה עתידית.
- 7
- 8 מעבר לכך שמסקנה זו עולה בקנה אחד עם לשונו המפורשת של החוק, הרי שהאמור אף
9 עולה בקנה אחד עם הגיונם של דברים ותכליתו של החילוט – שכן, חילוט מיועד כאמור
10 להוציא את "בלעו של העבריין מידו" ובהתאמה ברי כי לא ניתן לראות במטבעות בהם
11 טרם בוצעה עבירה ואפילו לא עבירת ניסיון- משום "בלעו של העבריין".
- 12
- 13 נוסף על כך סבורני כי קביעתי זו, עולה בקנה אחד עם קביעת בית העליון בעניין עובדיה -
14 כך, באותו עניין נתפסו על ידי המשטרה מכוח סעיף 32 לפסד"פ מכונות הימורים, אשר לא
15 היה חולק כי יכולות לשמש למשחקים אסורים, קרי עילת התפיסה שלהן הייתה לאור חשד
16 סביר של המשטרה כי "עומדים לעבור עבירה באותו חפץ". המבקש באותו עניין טען כי
17 התפוסים מיועדים ליצוא לחו"ל. בסיכומו של דבר לא הוגש כתב אישום כנגד המבקש
18 הקשור להפעלת בית הימורים ותיק החקירה נגזו מחוסר ראיות מספיקות. כיוון שכך, עתר
19 המבקש להחזרת התפוסים. בית משפט השלום קבע כי התפיסה מלכתחילה הייתה כדין
20 לאור הוראות סעיף 32 לפסד"פ. יחד עם זאת, נבחנה על ידו השאלה האם יש עילה להמשך
21 תפיסתם של התפוסים משלא הוגש כתב אישום וביתר דיוק – מה משמעות יש לעובדת
22 החזקת התפוסים אשר עלולים לשמש למשחקים אסורים, קרי אשר על פניו ניתן לעשות
23 בהם שימוש בלתי חוקי והאם יש בכך בכדי למנוע החזרתם או להורות על השמדתם. באותו
24 עניין נקבע על ידי בית המשפט השלום כי הואיל והמבקש הצהיר כי התפוסים מיועדים
25 ליצוא, הרי שיש לאפשר את שיווקם של התפוסים ליצוא לחו"ל וככל שלא ינקטו צעדים
26 נדרשים לשם כך, יושמדו. בית המשפט המחוזי אישר את קביעות בית המשפט השלום
27 ובקשת רשות ערעור על החלטתו הונחה בפני בית המשפט העליון.
- 28
- 29 בית המשפט העליון פתח וקבע כי "לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך
30 החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר
31 לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי
2 המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש."

3
4 בכל הנוגע לקשר בין התפיסה לפי סעיף 32 ולהמשך ההחזקה לפי סעיף 35 נקבע כי לאחר
5 פרק זמן של ששה חודשים מיום התפיסה, ניתן לפנות בבקשה לבית המשפט להאריך את
6 תפיסת החפץ ואולם, פרק זמן ההארכה לפי סעיף 35 אינו יכול לצמיתות, אלא שעל
7 ההארכה להינתן לזמן מסוים, לתכלית מסוימת ומטעמים ראויים- "למשל כאשר החקירה
8 לא נסתיימה או טרם הוחלט אם יוגש כתב אישום נגד מי שהחפץ נתפס בידו, או קיימת
9 מחלוקת באשר לזהות בעל הזכות בחפץ וכיוצא"ב".

10
11 משניגש בית המשפט לבחון את הצדקת המשך תפיסת המכונית, באותו עניין הוא מציין
12 וקובע (בעמודים 479-477):

13 "במקרה שלפנינו לא נעברה עבירה בחפצים שנתפסו אלא היה חשד סביר שיעברו בהם
14 עבירה. כמו כן לא הוגש כתב-אישום נגד המבקש, ותיק החקירה נגדו בשל החשדות שבגינן
15 נתפסו התפוסים, נסגר. זאת ועוד, החזקת התפוסים כשלעצמה איננה אסורה ואיננה
16 מהווה עבירה.

17 ...

18 ערה אני לכך כי מדובר בפריטים המשמשים על-פי טיבם למשחקי מזל, והמבקש אף לא
19 טען כי אינם מיועדים לכך, אלא הצהיר כי הם מיועדים לייצוא. חפצים כאלה מעלים את
20 החשש שלא פג, כי הם ישמשו לדבר עבירה, שכן "אדם המבקש לעשות שימוש אסור
21 במכשיר אינו זקוק לכל תוספת או שינוי במכשיר כדי לבצע את זממו..." (רע"א 2910/98
22 אריה חברה לקלפים (1982) בע"מ נ' מדינת ישראל – אגף המכס ומע"מ [4], בעמ' 422).
23 מטעם זה מוצדקים היו תפיסתם ואף המשך החזקתם, ובלבד שהיו נקטים על-ידי
24 המשטרה הצעדים הקבועים בחוק למטרה זו. בית-משפט השלום קבע עובדתית, כי על-פי
25 הראיות, לא ניתן לקבוע שהתפוסים שימשו או אמורים לשמש לביצוע עבירה, אם כי לא
26 הוציא מכלל אפשרות כי נועדו לכך ואפילו במקום שבו נתפסו "אולם כל זאת עדיין דברים
27 בעלמא ותו לא". גם אם אכן היה יסוד סביר להניח שהחפצים מיועדים לשמש למשחקי
28 מזל אסורים, הרי משנסגר התיק הפלילי נגד המבקש, ומשהחפצים כשלעצמם אינם
29 אסורים בהחזקה על-פי חוק, ומשהמשטרה לא הגישה בקשה כלשהי במועד, לקבלת צו
30 שיפוטי בדבר גורל החפצים ולא הגישה בקשה להארכת מועד זה ולו לאחר שחלף, אין
31 מקום לצו המורה על השמדתם במסגרת בקשת המבקש להחזרתם, גם אם ניתנה לכך
32 חלופה של ייצוא. לא נותר אפוא אלא לקבוע, כי על המשיבה להחזירם למבקש."
33 [ההדגשה שלי ל.ב.].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
2 הנני סבורה כי קביעות בית המשפט בעניין עובדיה – ובכללן בפרט, הקביעות ולפיהן מקום
3 בו לא הוגש בסופו של יום כתב אישום הקשור לחפצים הספציפיים, הרי שלא קמה עילה
4 להמשך תפיסתם בהיותם חפצים אשר יכול שתעבר בהם עבירה עתידית - רלוונטיות ויפות
5 גם לענייננו בהינתן שגם כאן כמו שם - ההצדקה הלכאורית להמשך החזקה במטבעות
6 אינה מכוח כתב אישום אשר קיים צפי להגשתו, אלא מפאת "ביצה אשר טרם נולדה" –
7 עבירה אשר יכול שתעבר בעתיד בחפץ אשר עצם תפיסתו אינה לא חוקית.
8
- 9 .69 על כל האמור יש להוסיף ולציין כי הואיל וסמכות התפיסה הזמנית נועדה לשרת את הסעד
10 הסופי של החילוט, התוצאה הנובעת מכך שאין סמכות חילוט בנוגע לחפץ שמיועד לכאורה
11 לביצוע עבירה עתידית, היא שאף אין ליתן לגביו צו תפיסה זמני שכן, צו זה אינו משרת
12 ואינו יכול לשרת את החילוט הסופי שאינו חל על רכוש המיועד לביצוע עבירה עתידית.
13
- 14 .70 זאת ועוד, כפי שפורט לעיל, במסגרת הפסיקה, הצביע בית המשפט העליון על ההתנגשות
15 בין מתן הסעד הזמני הנוגע לחילוט לבין זכויותיו של הנאשם, אשר בשלב זה טרם הוכחה
16 אשמתו והפגיעה בזכויותיו הקנייניות. לאור ההתנגשות כאמור, הורנו בית המשפט העליון
17 לנקוט זהירות, איפוק ואיזון בין האינטרסים הנוגדים והנני סבורה כי אימוץ פרשנותה
18 וטענתה של המבקשת באופן המאפשר תפיסת רכוש בנסיבות אלו - יש בו בכדי לחרוג מכל
19 איזון, באשר כאמור המשמעות הנובעת ממנו היא שרכוש יעוכב בידי המבקשת עוד קודם
20 נעברה בו עבירה וכאשר לא תלוי ועומד כל כתב אישום הנוגע אליו ואשר בסיומו תקום
21 עילת חילוט.
22
- 23 .71 הוסף לכך תהיות העולות ככל שנקבל עמדתה של המבקשת אשר אף הן הממתישות כי זו
24 אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון והשכל הישר – ובראש ובראשונה השאלה- עד למתי
25 תמשך תפיסה זו? – האם עד לסיום ההליך המשפטי (אשר כאמור אינו קשור לעבירה
26 העתידית שטרם בוצעה), או שמא מאוחר יותר וככל שכן – כמה? אשר לתהייה זו אין לי
27 אלא לשוב ולהפנות לדברי בית המשפט העליון בעניין עובדיה, שם נפסק מפורשות כי לא
28 ניתן להורות על המשך תפיסה בלא תיחום זמנים.
29
- 30 זאת ועוד, נוסף ונקשה – גם ככל שניתן להתייחס אל תרחיש המבקשת ולפיו הואיל
31 והמשיב מכחיש כי המטבעות שלו ומשכך ככל שימכור אותם יעבור עבירה של העלמת מס
32 – כאל תרחיש שהוא אפשרי (ובהקשר זה אציין כי בפי המשיב טענות למכביר אשר יש בהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

1 בכדי לסתור הן את הטענה ולפיה הוא הבעלים – טענות אליהן אינני נדרשת כלל לאור
 2 דחיית הטענה מדעיקרא) - האם יש ליתן לתרחיש זה עדיפות על פני תרחישים אפשריים
 3 נוספים במסגרתם- המשיב כלל לא ימכור את המטבעות לאורך שנים או שהמשיב יתרצה
 4 – טרם יעבור עבירה כלשהי- יודה בכך שמדובר במטבעות שהם בבעלותו ובהתאמה לכך
 5 יצהיר על מכירתם כדין!;
 6

7 72. לאור האמור, הנני דוחה טענתה של המבקשת ובהתאם לה קיימת עילת תפיסה בדין של
 8 המטבעות הווירטואליים אשר נתפסו בארנק הלבדג'ר בשל חשש לביצוע עבירה עתידית.
 9

10 73. משנדחו שתי עילות התפיסה אשר הוצגו על ידי המבקשת באשר למטבעות הווירטואליים,
 11 הרי שעל המבקשת להשיב המטבעות לידי מי שממנו תפסה את המטבעות – קרי למשיב
 12 וכך הנני מורה בהליך לפני. יחד עם זאת, אסייג קביעתי- הואיל ועל המטבעות הוטל גם
 13 עיקול במסגרת ההליך האזרחי, הרי שקביעותי אלו רלוונטיות רק להליך לפני ואין בהם
 14 בכדי לפגוע בעיקול אשר הוטל על המטבעות במסגרת ההליך האזרחי ובהתאמה הרי
 15 שהשבת המטבעות לידי המשיב מותנית בכך שלא קיים צו האוסר זאת ואשר ניתן על ידי
 16 ערכאה אחרת.
 17

פסיקת פיצוי למשיב:

18 74. כפי שפורט לעיל בהרחבה, עתר המשיב לכך שבית המשפט יחייב את המבקשת, כבר בשלב
 19 זה בנזקים אשר נגרמו לו כפועל יוצא מעיכוב הכספים שלא כדין על ידי המבקשת. לאחר
 20 ששקלתי בקשתו זו, לא מצאתי להיעתר לה בשלב זה והנני סבורה כי לעניין זה בסיומו של
 21 ההליך, ככל שיידרש בית המשפט לסוגיית החילוט, יעמדו בפני בית המשפט כלים, מידע
 22 ונקודת ראות - העדיפים ורחבים יותר מאלו הקיימים בידי עתה. כיוון שכך, בשלב זה לא
 23 מצאתי להידרש לסוגיה זו.
 24
 25

סוף דבר:

26 75. לאור האמור והמפורט לעיל, הנני קובעת כי קיימת למבקשת עילת תפיסה בסך של 900,000
 27 ש"ח בכספים אשר נתפסו בחשבון הבנק של המשיב ובהתאמה ניתן צו כמבוקש המאפשר
 28 המשך החזקת סכום זה בידי המבקשת עד למתן גזר דין סופי בעניינו של המשיב. כהשלמה
 29 לאמור הנני מתירה הפקדת הכספים שנתפסו בחשבון קרנות החילוט שמנהלת יחידת
 30 החילוט באפוטרופוס הכללי והכונס הרשמי לשמירת ערכם עד להכרעה בו בתום ההליכים.
 31
 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

צ"א 19-06-24543 מדינת ישראל נ' שמואלי

- 1
- 2 76. הנני קובעת כי לא קיימת עילת תפיסה של המטבעות הווירטואליים בהליך זה ומשכך, הנני
- 3 מורה כי אלו יושבו למשיב, ככל שלא קיים צו האוסר זאת ואשר ניתן על ידי ערכאה אחרת.
- 4
- 5 77. המזכירות תדוור החלטתי לצדדים.
- 6
- 7
- 8
- 9 ניתנה היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.
- 10

לימור ביבי, שופטת

11
12

